

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

Aquesta transcripció està pendent de verificació i correcció. Pot contenir, doncs, errades de fidelitat i incorreccions lingüístiques i no es pot considerar com una publicació oficial

Fitxer 14CAI1

XV legislatura · tercer període · sèrie C · número 222

Comissió d'Afers Institucionals

Sessió 14, dijous 15 de maig de 2025

Presidència de l'I. Sr. David Saldoni i de Tena

Sessió 14 de la CAI

La sessió de la Comissió d'Afers Institucionals (CAI) s'obre a ****. Presideix David Saldoni i de Tena, acompanyat de la vicepresidenta, Gisela Navarro Fuster, i del secretari, Jordi Albert i Caballero. Assisteix la Mesa el lletrat Miquel Lluís Palomares Amat.

Hi són presents [Alberto Bondesio Martínez](#), [Cristòfol Gimeno Iglesias](#), [Ivana Martínez Valverde](#) i [Ferran Pedret i Santos](#), pel G. P. Socialistes i Units per Avançar; [Albert Batet i Canadell](#), [Anna Navarro i Descals](#) i [Mònica Sales de la Cruz](#), pel G. P. de Junts; [Josep M. Jové Lladó](#) i [Marta Vilalta i Torres](#), pel G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya; [Alejandro Fernández Álvarez](#) i [Juan Fernández Benítez](#), pel G. P. del Partit Popular de Catalunya; [Joan Garriga Doménech](#), pel G. P. de VOX en Cataluña; [Lluís Mijoler Martínez](#), pel G. P. Comuns; [Laia Estrada Cañón](#), pel G. P. de la Candidatura d'Unitat Popular - Defensem la Terra, i [Sílvia Orriols Serra](#), pel G. Mixt[membres comissió].

[Assisteix] a aquesta sessió [assistents].

ORDRE DEL DIA DE LA CONVOCATÒRIA

1. Compareixença de la secretària general de la Presidència davant la Comissió d'Afers Institucionals per a informar sobre els acords de Govern pels quals es crea l'estratègia Catalunya Futur i el primer programa temporal per a la implementació de

les mesures derivades del pla de reforma de l'Administració en el marc d'aquesta estratègia (tram. 357-00508/15). Comissió d'Afers Institucionals. Compareixença

2. Proposta de resolució sobre el rebuig a la Proposició de llei orgànica de garantia i protecció dels drets fonamentals davant l'assetjament derivat d'accions judicials abusives (tram. 250-00308/15). Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya. Debat i votació (text presentat: BOPC 160, 37)

3. Proposta de resolució sobre la protecció de les persones alertadores (tram. 250-00359/15). Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, juntament amb tres altres diputats del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya. Debat i votació de la proposta de resolució i de les esmenes presentades (text presentat: BOPC 178, 58; esmenes: BOPC 212, 7)

4. Proposta de resolució sobre la convocatòria de la III Cimera contra les Causes Estructurals de la Corrupció (tram. 250-00384/15). Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, Grup Parlamentari de Junts, Grup Parlamentari Comuns, Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Defensem la Terra. Debat i votació (text presentat: BOPC 184, 47).

El president

Molt bé. Molt bon dia a tothom.

Compareixença de la secretària general de la Presidència per a informar sobre els acords de Govern pels quals es crea l'estratègia Catalunya Futur i el primer programa temporal per a la implementació de les mesures derivades del pla de reforma de l'Administració en el marc d'aquesta estratègia

357-00508/15

I donem la benvinguda a la secretària general de la Presidència, que farà aquesta compareixença davant de la Comissió d'Afers Institucionals per a informar sobre els acords de Govern pels quals es crea l'estratègia Catalunya Futur i el primer

programa temporal per a la implementació de les mesures derivades del pla de reforma de l'Administració en el marc d'aquesta estratègia.

Per tant, molt benvinguda. Teniu un temps inicial de trenta minuts per poder fer l'exposició, que, com diem sempre, no cal acabar-lo, si no cal; després tindran un torn de cinc minuts cada un dels grups parlamentaris per tal de fer la seva exposició i rèplica, i llavors vostè tindrà deu minuts-un quart més per fer, en aquest cas, la segona resposta.

Per tant, sense més dilació, té la paraula.

La secretària general de la Presidència (Eva Giménez Corrons)

Moltíssimes gràcies, president. Molt bé, bon dia, benvolguts diputats i diputades. Comparec davant seu per primera vegada, a petició majoritària d'aquesta comissió, per exposar-los l'estratègia que des del Govern hem anomenat Catalunya Futur.

Aquesta estratègia Catalunya Futur s'emmarca dins del procés de reforma de l'administració que hem activat sota la coordinació del Departament de la Presidència.

Com saben, el procés de reforma s'inicia pel mandat directe del molt honorable president de la Generalitat que ja en el seu discurs d'investidura del dia 8 d'agost va significar que la transformació de l'administració seria una de les prioritats d'aquesta quinzena legislatura.

Recordaran també que un mes més tard, el 16 de setembre, davant d'aquesta mateixa comissió, l'honorable conseller Dalmau va exposar-los les grans línies mestres del -cito textualment les seves paraules- procés gradual i profund de transformació de l'administració que ens proposàvem tirar endavant per a la millora dels serveis públics.

Estem parlant, com he dit, del mes de setembre. I com els exposaré, des d'aleshores s'han fet passos importants. Per cert, aquell dia, acompanyant l'honorable conseller, va ser el primer contacte que vaig tenir amb aquesta comissió a la qual avui tinc l'honor de comparèixer.

Com deia, des d'aquella compareixença del 16 de setembre, el Departament de la Presidència s'ha vist immers en un procés d'estudi i reflexió sobre l'administració del

futur. I dic “sobre l'administració del futur” perquè sobre la situació actual ja hi ha molts estudis i anàlisis, i se n'han fet molts debats.

Recordin que des del principi ja vam dir que no es tractava de seguir aprofundint en un diagnòstic àmpliament analitzat i sobre el que crec que puc afirmar que hi ha un extens consens, sinó que calia posar-se en marxa ràpid i de la manera més efectiva possible per iniciar el procés de reforma i de transformació.

I d'aquí en va néixer l'acord de govern 217, de 8 d'octubre del 24, pel qual -i dic literalment el seu títol- s'impulsa l'elaboració d'una estratègia de transformació i millora dels serveis públics en l'àmbit de l'administració de la Generalitat de Catalunya i s'aprova un pla de xoc amb mesures d'aplicació urgent.

Em consta que aquest acord 217/2024 ja se'ls ha exposat en altres ocasions. En tot cas, sí que voldria recordar que aquest acord, que seguim desenvolupant, va fer fonamentalment dues coses. D'una banda, va donar cobertura a la creació de la comissió d'experts per la definició de l'estratègia de transformació de l'administració de la Generalitat de Catalunya i la millora dels serveis públics, que denominem i coneixem amb l'acrònim CETRA. En tot cas, i malgrat que no refereix a l'acrònim, sempre m'agrada recordar i posar èmfasi en el nom complet de la Comissió d'Experts, que acaba referint-se a la millora dels serveis públics, que és l'objectiu de tot el procés de reforma.

O sigui, la millora dels serveis públics és l'objectiu primer i últim del procés que hem encetat. Tots els acords, tots els instruments normatius en els que treballa el Govern en el marc de la transformació de l'Administració, tenen aquesta única finalitat, contribuir a l'excel·lent prestació dels serveis públics. Uns serveis públics que ja són bons, molt bons, però que poden ser millors si aprofitem els reptes que tenim per davant.

La CETRA es va constituir formalment el 20 de novembre, en un acte al Palau de la Generalitat, i està coordinada pel professor, el doctor Carles Ramió, i està integrada per seixanta-vuit persones, organitzades en dotze grups de treball. No els avorriré llegint el llistat de noms dels grups i de les persones expertes i d'important prestigi i reconeixement professional que van ser designades en data 31 d'octubre del 24. La resolució de nomenament la coneixen perquè està publicada al DOGC.

L'acord 217-24 va referir que en un termini màxim de 10 mesos, per tant el mes de setembre de 2025, la CETRA traslladaria al Govern un informe final amb propostes de transformació.

No obstant, la CETRA ja ha iniciat el trasllat de propostes al Govern a través de la seva presentació al consell de direcció, que es va constituir per acord de Govern del 5 de novembre del 24, i que es reuneix en format plenari cada quinze dies. Aquest consell de direcció està integrat per secretaris dels diferents departaments implicats en el procés de reforma, així com per l'interventor general i el director del gabinet jurídic.

Doncs bé, d'una banda, l'acord 217 estableix les bases per constituir la CETRA i de l'altra, com els deia, l'acord 217/24 aprova el que es denomina un pla de xoc, un conjunt de disset mesures de reforma de l'administració. Es tracta de vuit mesures en l'àmbit de la funció pública, de les que puc destacar, per exemple, la creació d'un programa perquè els estudiants puguin realitzar dues mil pràctiques remunerades a l'administració; o la creació d'un programa de beques per a joves opositors; o el redisseny del rol de l'Escola d'Administració Pública; sis mesures en l'àmbit de la prestació de serveis, d'entre les que puc citar la simplificació de les webs de la Generalitat, i tres mesures en l'àmbit de l'organització del sector públic. Es tracta de mesures com la dissolució de les entitats a les que ja es va referir l'acord de Govern del 9 de gener del 24, que estem executant, o la incorporació de membres independents en els òrgans de Govern de les entitats públiques.

No m'allargaré més amb les disset mesures, perquè després entraré en moltes d'elles quan em refereixi al programa temporal que hem aprovat.

Les línies generals d'aquest acord 217 i de la governança per a la seva implementació, em refereixo a aquest consell de direcció creat el 5 de novembre, ja van ser exposades per l'honorable conseller, pel president de la CETRA i per a mi mateixa el passat mes de gener en una trobada al Palau de la Generalitat, amb els representants dels grups parlamentaris que van poder-hi assistir. Recordaran també que en aquella trobada van venir els secretaris sectorials més directament implicats en el procés de reforma, el secretari de Telecomunicacions i Transformació Digital i la secretària d'Administració i Funció Pública, que avui ens acompanya. Aquests dos

secretaris, posteriorment, efectivament, han comparegut en aquesta comissió i han pogut seguir exposant el procés de reforma, per la qual cosa no em vull detenir més en aquest punt.

En tot cas, sí que em semblava essencial per emmarcar l'objecte d'aquesta compareixença.

I és que l'estratègia Catalunya Futur és una de les primeres propostes de la comissió d'experts, de la CETRA, que el Govern ha fet seva. En concret, neix d'una proposta del grup de treball número 6, que és el grup de treball que porta per títol "La consolidació de l'ocupació pública de qualitat" i que estudia propostes per a una administració pública que ha de garantir una gestió més eficient, accessible i adaptada als reptes actuals.

Aquest grup de treball ve coordinat per la senyora Juliana Vilert Barnet, que és la directora de Persones i Organització Barcelona Serveis Municipals i s'integra per cinc persones més. Els diré els noms: la senyora Carolina Gala-Duran, el senyor Miquel Gorriti Bontigui, la senyora Lola Miró Folgado, la senyora Esther Sánchez Torres i el senyor Jordi Serrano-Pérez, tots ells amb una reconeguda experiència en l'àmbit de recursos humans i funció pública.

Doncs bé, la coordinadora del grup 6, juntament amb el president de la CETRA, va presentar en la sessió número 4 del consell de direcció, de data 13 de gener de 2025, el document titulat "La creació del programa Catalunya Futur, una prova pilot d'un nou model de selecció inserit en un model de gestió de talent". La idea que plantejava era que s'aprovés un marc per programes destinats, accions d'impacte transversal de l'administració i que fos la base per crear equips d'alt rendiment amb un lideratge inspirador i transformador, seleccionats per idoneïtat al lloc previst, tenint en compte l'experiència, la formació i proves competencials, i orientats a resultats, amb una avaluació continuada de compliment.

Després que es plantegés la proposta al consell de direcció, on va obtenir una excel·lent acceptació, la secretària d'Administració i Funció Pública va iniciar els treballs per a la seva implementació en contacte permanent amb el grup 6. I finalment, dos mesos més tard, l'11 de març de 2025, s'aprova l'acord de Govern 59/25, pel qual es crea l'estratègia Catalunya Futur.

Com saben, la Generalitat aprova programes temporals per dur a terme actuacions concretes i conjunturals, sempre complementaris de l'activitat administrativa ordinària.

El que fa l'estratègia Catalunya Futur, aprovada pel Govern el passat 11 de març, és, en primer lloc, referir que els programes que s'aprovin sota la seva marca crearan equips que, sense perjudici de la seva adscripció a les unitats que es consideri, funcionaran com un equip temporal i consolidat fins al compliment del seu objectiu, comptant cada equip amb un coordinador.

A més, amb l'objecte de captar el millor talent, es preveu, en segon lloc, que les persones que formin part de l'equip se seleccionaran sota el principi d'idoneïtat, amb un sistema de selecció basat en competències, en proves de casos pràctics i basat en l'adequació dels perfils professionals.

En tercer lloc, es determina que els programes derivats de l'estratègia Catalunya Futur han de contenir indicadors claus de rendiment que permetin avaluar el grau d'assoliment dels objectius.

Finalment, també indicar-los que seguint les propostes de la CETRA, i per captar el millor talent i assegurar la millor prestació dels serveis de cada programa, en el marc de l'estratègia Catalunya Futur farem dues actuacions significatives. D'una banda, llançar per cada programa una campanya per garantir la màxima publicitat i concurrència i, de l'altra, una vegada seleccionat l'equip, farem un curs singular a l'Escola d'Administració Pública per aprofundir en els fonaments bàsics de l'administració i els objectius perseguits i els objectius, per tant, a implantar per l'equip concret seleccionat.

Doncs bé, el mateix acord, el mateix acord 59/25, pel qual s'aprova l'estratègia Catalunya Futur també aprova el primer programa temporal que estrena el nou model. Es tracta del programa per a la implementació de les mesures derivades del pla de reforma de l'Administració.

I no ha estat l'únic. En data 8 d'abril, per acord de govern 92/25, s'ha aprovat el segon programa temporal dins d'aquesta estratègia Catalunya Futur. Aquest segon programa s'aprova en l'àmbit de la promoció econòmica, s'adscriu al Departament d'Economia i Finances i està integrat per quinze persones. Les places d'aquest

segon programa es van ofertar a partir del dia 5 de maig i avui, precisament, finalitza la data de presentació de candidatures.

Tot seguit, em centro, doncs, en el primer programa temporal que es crea emmarcat en l'estratègia Catalunya Futur, ja que és el programa sobre el que versa aquesta compareixença.

Aquest programa té per objecte la implementació de les mesures previstes en el pla de xoc de l'acord que tantes vegades he citat, el 217/24, així com les mesures que s'emmarquen en l'estratègia de renovació i millora dels serveis públics. D'aquesta manera, s'orienta a dotar de mitjans suficients a les unitats que han d'afrontar el projecte de reforma, i concretament el programa preveu cinquanta-una persones que hauran d'ocupar-se de les actuacions que refereix l'apartat quart de l'acord de Govern.

Així doncs, en primer lloc, per a la implementació del programa de dues mil pràctiques remunerades, en el que es preveu que dos mil estudiants arribin a l'administració a partir del mes de setembre, i pel sistema d'ajuts que cal convocar per a joves estudiants d'oposicions, amb l'objectiu de rejuvenir les plantilles i incorporar noves vocacions de servei públic, es preveuen catorze persones.

En segon lloc, per l'actuació referida a la incorporació de les directrius per a l'impuls de la planificació estratègica en matèria de recursos humans, s'ha previst una persona. S'han previst set persones pel representant del paper de l'Escola d'Administració Pública de Catalunya.

Per la garantia del dret a l'atenció presencial i sense necessitat de cita prèvia obligatòria, així com pel desplegament del model d'acompanyament a la ciutadania, la introducció de la figura de l'agent digital i la posada en marxa del servei d'oficina mòbil, s'han previst setze persones.

També s'han previst efectius per la coordinació de les mesures contingudes en el pla de xoc de reforma amb les polítiques públiques impulsades pel Departament de la Presidència. En relació amb aquesta actuació, s'han previst tres persones.

Per la simplificació de l'ecosistema de webs i aplicacions mòbils de l'Administració de la Generalitat de Catalunya i el disseny i la implementació del nou espai web,

s'han previst sis persones. I pel disseny i la implementació tecnològica d'un sistema de valoració dels serveis digitals públics, s'han previst dues persones.

Finalment, per tal d'implementar les accions destinades perquè les comunicacions i notificacions del Govern de la Generalitat amb la ciutadania s'efectuïn amb criteris de comunicació fàcil i un llenguatge jurídic accessible, s'han previst els efectius que ja he referit en relació amb les webs i una persona especialista en comunicació.

Doncs bé, aquests cinquanta professionals seran dirigits per un coordinador, la plaça cinquanta-u, amb el nivell més alt de totes les places ofertades, una A1-28. Aquesta serà la persona encarregada de reportar les mètriques d'execució i control del programa i de fer el seguiment directe amb les secretaries del departament i amb l'Escola d'Administració Pública de Catalunya.

Així doncs, i per tal de fer front a les anteriors mesures, en aquest programa es doten cinquanta-un efectius que contribuiran en el procés de desplegament de reforma. La major part es distribueixen en les dues secretaries cabdals per a la implementació de l'estratègia de reforma, la Secretaria de Telecomunicacions i Transformació Digital i la Secretaria d'Administració i Funció Pública. En concret, vint-i-quatre dels efectius, gairebé la meitat, s'incorporen a les diferents estructures de la Secretaria d'Administració i Funció Pública, i divuit a la de Telecomunicacions i Transformació Digital.

Així doncs, amb tots els perfils dissenyats i identificats en l'acord de Govern pel qual s'aprova el programa, crearem un equip d'alt rendiment multidisciplinar i gestionat a través del coordinador.

Per la selecció dels candidats del programa, hem dissenyat un procés selectiu que inclou noves metodologies per avaluar amb profunditat el perfil professional i competencial de les persones candidates i que es replicarà en els eventuais futurs programes temporals que es puguin crear sota el paraigua de l'estratègia Catalunya Futur.

Aquest procés selectiu, un cop verificats els requisits d'admissió, és a dir fonamentalment la titulació i els requisits per participar en els processos selectius que requereix l'article 56 de l'Estatut Bàsic de l'Empleat Públic, es faran tres fases. Una fase de valoració curricular, que es valorarà amb un màxim de trenta punts. Una

fase de proves d'idoneïtat, que es valorarà amb un màxim de quaranta punts, i que inclou proves específiques de competències tècniques que han de permetre posar els aspirants en situacions associades als llocs convocats, el que vindrien a ser -ja ho he dit abans- casos pràctics. Per dur-les a terme, habilitarem al Districte Administratiu i a l'Escola d'Administració Pública les sales oportunes amb el material corresponent; a més, també es preveu una prova d'actituds i valors per avaluar les anomenades habilitats toves, que durà terme l'Escola d'Administració Pública de Catalunya. I, per últim, una fase d'entrevista professional per competències, que es valorarà amb un màxim de trenta punts, en què intervindran persones de l'Escola d'Administració Pública expertes en selecció, i també persones de la unitat d'adscripció.

Per tant, com poden observar, en aquest procediment es respectaran els principis de mèrit i capacitat.

Amb tot el procediment que hem dissenyat, es dona compliment a la segona gran característica del Catalunya Futur, és a dir innovar en un sistema de selecció basat en competències i garantir l'adequació de les persones als llocs de treball proposats.

Per altra banda, els vull explicar que, per reforçar el principi de publicitat i concurrència en els processos de selecció, s'han utilitzat campanyes específiques d'atracció de talent. Si una cosa hem tingut clara des d'un principi, inspirats pels treballs del Grup 6 del Comitè d'Experts, és que hem volgut trencar amb la percepció tradicional de les administracions vistes com un entorn rígid i oferir la imatge dinàmica més pròpia de la gestió per projectes.

No estem buscant gent de fora de l'administració, o no necessàriament de fora de l'administració. De fet, en algunes de les places es valora expressament un mínim d'experiència a l'Administració, atès que requereixen el coneixement del context institucional, com per exemple en la plaça del coordinador del programa o en la plaça del responsable del programa de noves vocacions professionals.

Però sí que creiem que, pel contingut i característiques de les places, cal buscar el talent no només dins, sinó també fora de l'organització de la pròpia Generalitat. Per això hem fet una important promoció del programa, facilitant que es puguin presentar els professionals que ja treballen a l'Administració de la Generalitat, els que no hi

han treballat mai i els que ho han fet però van marxar. No volem que ningú, que ningú que vulgui i pugui aportar valor afegit a aquest procés de reforma i transformació se'n quedi fora.

Pels primers, s'ha utilitzat el mecanisme habitual de publicació i difusió de qualsevol plaça a través del portal Atri, el portal dels treballadors públics de la Generalitat, i pels segons s'han fet anuncis en xarxes i espais professionals per la cerca de noves oportunitats laborals com LinkedIn. Igualment, s'ha fet una campanya específica a l'espai públic i als mitjans.

Quant al calendari del programa, les places es van publicar en dues dates diferents, el 10 d'abril i el 22 d'abril, finalitzant els períodes per a la presentació de currículums el 22 d'abril i el 2 de maig. Doncs bé, pel conjunt de les places s'han presentat 2.051 candidatures, de les quals 1.909 han estat admeses. Tot i que el nombre de presentats varia en funció de la plaça, això significava una mitjana de trenta-set persones candidates per oferta. Crec que això demostra que estem en el bon camí.

De les persones presentades, més del seixanta per cent són dones. Una altra dada que em sembla significativa reportar-los és que, dels presentats, el quaranta per cent no han treballat mai a l'administració de la Generalitat; la resta, o presta serveis a l'Administració de la Generalitat o n'havien prestat en algun moment.

Si, com els he dit, el que volem és arribar a tothom que tingui vocació de servei públic i voluntat de sumar-se a un projecte engrescador, crec que ho hem aconseguit. Crec que podem afirmar que un projecte diferent com aquest ha sigut prou atractiu tant dins com fora de la Generalitat, vist l'elevat volum d'aspirants. La previsió és que abans de l'estiu es puguin incorporar tots al programa.

En tot cas, caldrà fer el seguiment dels objectius perseguits i, per aquest motiu, caldrà fer el seguiment dels indicadors que es contemplen en l'annex 2 de l'acord de creació del programa pels diversos llocs de treball.

Finalment, només compartir que l'actual model organitzatiu de l'Administració de la Generalitat i del seu sector públic institucional deriva d'una normativa que ha quedat obsoleta. Pensin que algunes de les normes que encara avui regeixen la seva estructura i funcionament són dels anys noranta, fet que suposa una manca d'elasticitat que impedeix abordar l'impuls que busquem per als nostres serveis

públics i dificulta una organització i uns perfils professionals alineats amb les necessitats que es deriven de la complexitat social, econòmica i tecnològica actual.

Per tant, les línies d'actuació que l'estratègia Catalunya Futur planteja pels programes temporals que es creïn sota el seu paraigua, podran servir també com a prova per models de selecció que ja es preveu plantejar en els treballs de redacció que s'estan duent a terme per l'aprovació de la futura i esperada llei d'ocupació pública, essent, per tant, la prova pilot a la que es referia el Grup 6 de la CETRA.

Diputats, diputades, acabo ja. Com veuen, l'estratègia Catalunya Futur i el primer programa creat són la constatació que la reforma de l'Administració i la millora dels serveis públics és una prioritat del Departament de la Presidència i, per tant, del Govern. I m'atreiria a dir que aquest interès és compartit amb vostès mateixos, pel Parlament i pel conjunt de la societat. Sempre ho hem entès com una qüestió de país, amb voluntat de sumar els esforços de tothom.

La reforma avança i amb el programa creem l'equip necessari i temporal per implementar aquestes primeres mesures.

Res més. Quedo a la seva disposició per respondre les preguntes que puguin tenir.

Ha estat un veritable plaer, i moltes gràcies per la seva atenció.

El president

Molt bé, moltes gràcies, secretària. En aquest moment, si de cas, si algun grup vol anunciar ara les substitucions, ho podem fer, perquè així ja ho tindrem apuntat per les votacions posteriors, també.

Per part de Junts per Catalunya?

Anna Navarro i Descals

Sí, bon dia, president. La diputada Montse Ortiz substitueix el diputat Albert Batet, i el diputat Agustí Colomines substitueix la diputada Mònica Sales.

Gràcies.

El president

Molt bé, gràcies. Per part del Partit Popular?

Pau Ferran Navarro

Sí, la diputada Àngels d'Esteller substituirà el portaveu Juan Fernández i jo mateix, Pau Ferran, substituiré el president, Alejandro Fernández.

El president

Molt bé, gràcies. Per part del PSC?

Ivana Martínez Valverde

El diputat Mario García substituirà el diputat Ferran Pedret.

El president

Molt bé, gràcies. Per tant, si no hi ha cap altra substitució, procediríem al torn d'intervencions per part dels grups parlamentaris, començant pel grup proponent, que va ser Junts per Catalunya, i li passo la paraula a l'il·lustre diputat senyor Agustí Colomines.

Agustí Colomines i Companys

Moltíssimes gràcies. Bon dia a tothom. Bon dia, senyora Eva Giménez.

El triomfalisme és el pitjor, diguéssim, la pitjor actitud per abordar un problema com aquest. I la primera cosa que li diré és que vostès han començat la casa per la teulada, és a dir han començat per buscar personal abans de buscar un disseny. I, a més a més, ho han fet amb una filosofia, com es veu en l'acord de Govern que parla de la..., diguem-ne, quina és la filosofia que es vol transmetre i la primera cosa que es veu, i es pot llegir, diu: "El model organitzatiu actual, estructurat sota principis de jerarquia, especialització tècnica, per garantir l'eficiència operativa, presenta limitacions a l'hora de respondre amb celeritat necessària els reptes emergents per abordar aquesta realitat. Es proposa un nou marc evolutiu", etcètera, etcètera. Per tant, vostès constaten que l'administració catalana no funciona. Molt bé, fantàstic, i volen fer-ne una reforma. Fantàstic, també.

No m'hi oposaré a tal cosa, però el primer efecte que hauria d'haver notat el ciutadà és que un tràmit li costa una mica menys que el que li costava fins ara, no si té més personal eventual o no, perquè resulta que vostès diuen que volen reduir

l'eventualitat i va i la incrementen. Porten des que han entrat al Govern més de dues-centes persones eventuais dins l'administració pública.

Segona qüestió. Vostè pot afirmar, de veritat, que el plenari ha avalat aquesta estratègia? El plenari de la CETRA? Per la informació que nosaltres tenim, això no és cert.

Segona. En primer lloc, hauria calgut fer una auditoria sobre els llocs de treball de la Generalitat, les entitats o unitats que s'obren i els ens que falten, o si caldria reformar aquests ens, no crear un bolet temporal, que ja veurem què és el que passarà, perquè tothom sap què passa amb els programes, tothom ho sap: li canvies després dues comes i aquelles persones es queden dins l'administració. És així.

Tercera qüestió. Per què han canviat el sistema de selecció, i ara resulta que tots estan adscrits a Presidència? Això no havia passat mai. Sempre les unitats eren les que decidien qui i com es seleccionaven aquest personal, i vostès no fan això. La qual cosa, diguéssim, és una mica sospitosa. I més sospitosa és si vostè se n'adona..., siguem seriosos i diguem les coses tal com raja: cap professional de talent de veritat pot entrar a l'administració pública amb un A23, un A24 o un A28, perquè no és competitiu en el mercat, i menys amb les condicions que vostès posen, que és la jornada partida, la presencialitat permanent, etcètera. Això és impossible. No és competitiu. Diguem les coses pel seu nom.

S'hi hauran presentat mil nou centes persones, però, precisament, un dels problemes que tothom sap de la Generalitat de Catalunya, perquè aquest informe, quan jo era director de l'Escola d'Administració Pública, està feminitzada i es gran precisament perquè els sous són baixos. És així de fàcil.

És a dir, que no digui que el seixanta per cent de dones es presenten a aquestes places perquè s'hi presenten precisament perquè els sous són baixos, desgraciadament, desgraciadament. No és que me n'alegri, sinó només ho constato.

Per tant, interinatges, una definició, una centralització quasi soviètica de la selecció, de l'adscripció i de menyspreu dels funcionaris interns, que és el que haurien d'haver anat a buscar d'entrada, perquè si haguessin fet una avaluació real i d'una selecció real interna probablement haurien tingut i trobat el talent que busquen a fora, perquè això és el que em va passar a mi quan vaig entrar a l'Escola d'Administració Pública.

Tenia setanta treballadors, que eren setanta persones que segurament no es corresponien al que havia de fer una Escola d'Administració Pública, però els vaig anar empoderant precisament perquè l'Escola d'Administració Pública tingués el que tenia. No vaig anar a buscar talent extern, de fet només vaig tenir una persona externa, perquè vaig intentar, a través d'una sèrie de grups motors, que els treballadors de l'escola s'empoderessin.

Probablement, la reforma de l'administració passa precisament per això, per intentar que els propis treballadors de l'administració pública s'adaptin a unes noves circumstàncies, no anar permanentment a buscar talent extern.

Perquè, miri, com que explícitament es diu que sí, que es pot venir en comissió de servei i tal i qual, ja m'imagino d'on vindran la majoria, i no sona bé. És a dir, no sona bé que la Generalitat sigui una agència de col·locació d'uns partits polítics determinats, m'és igual quins siguin els partits polítics que siguin. M'és igual, eh? A mi això em resulta absolutament contradictori en tenir una voluntat reformista real.

S'hauria d'haver presentat la llei de l'Escola d'Administració Pública, s'hauria d'haver presentat la llei de reforma abans de començar les coses, perquè això -i amb això acabo- és com el tema de l'ACN. L'ACN nomena primer un director abans de fer la llei. I dius, home, això té algun sentit? Cap ni un, perquè i si la llei diu que s'ha d'elegir d'una altra manera?

Vull dir, jo crec que les coses no es poden fer d'aquesta manera ni amb aquest triomfalisme.

Moltíssimes gràcies.

El president

Gràcies, diputat. Ara, en nom del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana, té la paraula l'il·lustre diputat senyor Jordi Albert.

Jordi Albert i Caballero

Gràcies, president. Agrair la intervenció de la secretària general senyora Giménez i benvinguda en aquesta comissió per primer cop. En qualsevol cas, anem a tractar la qüestió.

Jo li volia interpel·lar, i de fet m'agradaria que en la segona part d'intervenció ens parlés també dels treballs de diagnosi i anàlisi previs. És a dir, com en tota revisió de política pública, cal que primer analitzem quina és la situació que tenim en el marc de l'administració, podem tenir percepcions, podem tenir fins i tot constatacions, però en qualsevol cas, crec que per la pròpia administració és bo que hi hagi aquesta valoració i aquesta diagnosi prèvia.

Per tant, ens ha exposat, diguem-ne la conseqüència, ens ha exposat els dos decrets, el 217 i el 59, 217/24 i el 59/25, però, més enllà del que vostè ha articulat, que al final ens ha transmès el contingut dels decrets, nosaltres tenim interès també per conèixer l'anàlisi prèvia i, per tant, quines són les dades que a vostès els impulsen a prendre aquestes decisions.

La segona qüestió és respecte a la proliferació dels comitès d'experts. Nosaltres no estem en contra dels comitès d'experts, crec que és una eina útil i, per tant, que és un element que crec que està bé que posem damunt de la taula. De fet, nosaltres des d'Esquerra Republicana, quan estàvem al capdavant del Departament de Salut per elaborar el Pacte Nacional per la Salut, nosaltres vam encarregar un informe previ a un comitè d'experts. El que sí que és veritat és que ha de ser consultiu, pot assessorar, però el comitè d'experts no és qui ha de marcar el ritme de l'Administració ni és qui ha de marcar el ritme de les decisions que s'han de prendre. Per això hi ha un Govern i per això també hi ha un Parlament que ha de fiscalitzar aquest govern.

Per tant, des d'aquest punt de vista ens preocupa, i tenim preocupació, i també ja aprofito per traslladar-li aquesta proliferació de comitès d'experts que hi ha en diversos departaments d'aquest Govern, com pot ser aquest del CETRA que vostè ens ha dit, però també el CAIROS, a Salut, i ens preocupa, i molt, perquè sembla com si les conclusions d'aquests comitès hagin de ser al final les conclusions que s'han d'assumir per part d'aquest Govern, i aquesta no és la tasca que li compet.

I precisament derivades d'aquestes conclusions, tenim aquest pla de Catalunya Futur.

A nosaltres, sobre el pla que vostè ens ha plantejat, és evident que cal que abordem els reptes i també que tinguem un servei públic de qualitat a tots els nivells i que, per

tant, que aquest servei sigui d'utilitat per la ciutadania i la població del nostre país és l'objectiu de qualsevol administració pública, ser útil als ciutadans, però, d'altra banda, també cal que tots aquests passos es facin de la forma endreçada i organitzada que pertoca. I, per tant, nosaltres creiem que abans calen canvis normatius per poder fer realitat aquests canvis estructurals i, per tant, impulsar aquests canvis legislatius que ens han de permetre abordar amb major garantia els diferents programes o la planificació de reestructuració que hi haurà en l'administració pública. Per tant, nosaltres li demanem quan arribarà la llei d'ocupació pública a aquest Parlament, i també li demanem quan arribarà la llei de l'Escola d'Administració Pública de Catalunya a aquest Parlament, perquè considerem que aquests dos elements són claus per poder articular després tota la proposta que vostè ens ha traslladat. Per tant, ens sembla que estem començant una mica la casa per la teulada.

I l'altra qüestió que a nosaltres també, des d'aquest punt de vista, veiem amb un cert punt de neguit és, lògicament, la provisió d'aquestes places, la provisió d'aquests jocs de treball, en el sentit, i li volem interpel·lar directament, de si estan acordades amb els sindicats, és a dir si amb els sindicats que ostenten la representació legal dels treballadors vostès hi han parlat, han acordat com dotarien aquestes places que conformen aquest pla temporal de Catalunya Futur, però, d'altra banda també respecte les diferents vies d'accés; és a dir, via d'accés, via currículum, quan abans no tens articulada tota una proposta que asseguri precisament que aquesta capacitat i aquest talent primer et sorgeixi des de la pròpia administració, crec que tenim persones molt capacitades i molt de talent en el marc de la pròpia organització i, per tant, impulsar aquest talent de forma preeminent, em sembla que tot el que no passi per aquí ja neix coix i ja genera una certa desconfiança precisament cap als servidors i servidores públics del nostre país.

I, per tant, nosaltres considerem que el primer element que caldria haver tingut en compte per tal d'impulsar aquests processos de reforma de l'administració han de ser precisament els propis treballadors i treballadores públiques del nostre país.

Bé, jo crec que ja li hem fet diverses qüestions, que ja tindrà feina i temps per respondre. Però, en qualsevol cas, a nosaltres ens preocupen tots aquests interrogants que li he posat damunt de la taula.

Gràcies, president.

El president

Molt bé, gràcies diputat. Ara, en nom del Grup Parlamentari del Partit Popular, té la paraula la il·lustre diputada senyora Àngels Esteller.

Àngels Esteller Ruedas

Sí, moltes gràcies, senyor president. Vull agrair a la secretària del departament la seva explicació i la seva exposició sobre la situació que ens acaba d'exposar.

Pel Grup Popular és fonamental i molt important tot el que té a veure amb una reforma de l'administració i una reforma del que és tot el conjunt normatiu, que és veritablement una dificultat enorme perquè sigui operativa l'economia i perquè siguin operatius i eficaços els serveis públics. Sempre ho hem destacat així i, per tant, quan el conseller Dalmau va presentar aquesta proposta vam estar molt atents a l'hora de veure com abordava aquesta estructura i aquesta reforma, perquè al final tenim tres vies que s'han de resoldre. Per una banda, tota la part procedimental de tots els processos..., quin és el procés, com s'han de fer perquè siguin ràpids, àgils i amb el menor cost tant per les persones, i el cost no és només econòmic, sinó és en temps, i el temps també és economia, com amb tots els sectors productius que es relacionen amb l'administració, tota la normativa, la normativa no només l'obsoleta, sinó aquella que és absolutament innecessària i que causa una càrrega absoluta sobre els sectors.

El sector de comerç té tres mil normes que li afecten. Vull dir, al final hi ha un excés de normativa i d'obligacions que frena i dificulta la presa de decisions i la inversió a Catalunya. I en les finestres dels ajuntaments i de la Generalitat de Catalunya, especialment a l'àrea d'urbanisme, hi ha milers de milions d'euros frenats per la dificultat a l'administració de prendre decisions i resoldre expedients.

I després, naturalment, una part, que és la que vostè ens ha vingut a exposar, que és la metodologia de treball, quina és l'estructura de l'administració que ha de fer

front a aquest repte per tal de resoldre aquests colls d'ampolla i aquest excés de burocràcia, de normatives i de traves que dificulten la vida ordinària de les persones quan s'han de relacionar amb l'administració o quan una empresa o qualsevol negoci ha de fer-ho. Per tant, des d'aquesta visió vostè ara s'ha centrat, com venia a fer aquesta exposició, amb l'estructura que han articulat a l'hora de poder-ho fer.

En aquest sentit, nosaltres hem trobat a faltar un bon diagnòstic, perquè al final la Generalitat el que té és una estructura elefantiàssica, amb molts organismes i moltes persones que es dediquen a objectius, com vostè diu han d'anar per programes i que s'ha de fer una administració molt més lineal i alineada amb objectius de programes i no tan sols amb departaments, molts d'ells fins i tot com estanques, que no tenen molta relació amb ells, i un és el que dificulta la viabilitat i l'operativitat d'un altre. I des d'aquesta visió vostè ens ha fet una exposició de tots els processos de selecció, de talent, etcètera, o de persones que s'han d'incorporar a l'administració.

Nosaltres considerem que això és excessiu. Nosaltres creiem que al final l'administració també té moltes persones que a la millor no sé si se'ls hi ha donat i vull fer-li una pregunta. S'ha fet de tot el personal que té l'administració la possibilitat de seleccionar persones que ja estan dins per canalitzar-los cap a aquesta via, per poder en aquest cas desenvolupar aquestes funcions que ara han de tenir?

I després també nosaltres considerem que la part dels processos de selecció cal anar reduint tota la part de l'eventual i anar per, com vostè diu, al mèrit i a l'oposició i l'avaluació, però a través de procediments que veritablement hi hagi una constatació de la prova d'aquests mèrits, perquè al final vostès han fet una selecció de personal eventual que han incorporat en aquests programes i diuen que tenen mèrits, però això és el que vostè diu, però després quins són els valors subjectius sobre els quals es poden considerar que han tingut tots aquests mèrits a l'hora de poder-ho fer.

Per tant, nosaltres, des d'aquesta visió considerem que no és necessari més estructura per veure com s'ha de reduir l'estructura, sinó que el que s'ha de fer és iniciar una estratègia molt més avaluada i molt més àgil a l'hora de poder abordar aquests temes, perquè considerem que al final els diagnòstics han d'estar fets, han de saber exactament on fallen i què és el que cal resoldre.

I després jo també li demano, encara que vostè ens ha vingut a exposar tota aquesta part operativa de personal, que prenguin sobretot celeritat i velocitat de creuar a l'hora de reduir i avaluar normativa i veure com descongestionen tota la part d'urbanisme. A sí que els demano que concentrin una part del seu esforç, perquè aquí hi ha empreses que tenen dos anys els projectes frenats perquè no els donen l'autorització per ampliar una fàbrica o un negoci, i aquesta és una de les principals causes de fre econòmic i de dificultat que té molta empresa. I quan vostè m'ha parlat de tota aquesta associació que, a més, s'ha articulat i treballat, i en la Cambra de Comerç van treballar propostes, això nosaltres el que li demanem és sobretot que agilitzi tota aquesta part i tota aquesta part d'estructura.

Nosaltres considerem que no és necessari, que potser sí que s'ha d'articular un grup de treball i treballs per fer-ho, però, en canvi, el que s'ha de fer és sobretot anar molt més ràpid a l'hora d'identificar problemes i abordar les solucions.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies, diputada. I ara, en nom del Grup Parlamentari de VOX en Catalunya, té la paraula el senyor Joan Garriga.

Joan Garriga Doménech

Gràcies, president; gràcies, secretària general. Sona bé la música, però la lletra en aquest cas sempre és perillosa, porque la lógica nos lleva a pensar que toda iniciativa de reforma de la administración, y este programa en principio, debía buscar una administración más ágil, eficaz y reducida. Sin embargo, en esta ocasión no compartimos de inicio, según su explicación, el enfoque que subordina estas supuestas mejoras a un constante aumento de estructuras y de recursos humanos.

Usted nos ha hablado de cincuenta y una personas, me parece totalmente exagerado. O sea, no se entiende por qué desde las *conselleries*, las secretarías generales, los directores generales, incluso con la ayuda de los directores territoriales, por qué no entre todos pueden hacer cada uno su diagnóstico y su mejora dentro de sus departamentos, y tienen que coger cincuenta personas de fuera en plan consultoría para que les hagan ese trabajo.

Un detalle también, en VOX somos muy defensores de la igualdad entre hombre y mujer; me parece muy desafortunado considerar positivo que el sesenta por ciento sean mujeres, como si fuese al revés; es un dato, no es ni bueno ni malo que el sesenta por ciento sean hombres o sean mujeres, y para eso estamos aquí, para decir cosas distintas a los demás.

Y en la práctica del planteamiento, como usted ha reflejado, se traduce en nuevos cargos y departamentos, más que la eliminación, que nosotros consideramos súper necesario, de duplicidades o en la agilización real de trámites, que son muchos los que se tienen que agilizar.

Nuestra experiencia con ustedes demuestra que la verdadera eficacia no se mide por el número de programas, que a ustedes y su gobierno les encanta lo de los programas, sino por la capacidad de eliminar obstáculos, unificar procedimientos, reducir la intervención política en lo que debe ser puramente técnico y ágil, profesionalizar en una palabra.

Por lo tanto, echamos en falta compromisos claros de reducción de cargos de confianza, porque estamos realizando todos estos planes, de racionalización del gasto corriente, porque los impuestos son muy elevados y a la gente le cuesta llegar a fin de mes, y ustedes tienen la obligación de mirar cómo reducir esa carga fiscal.

No podemos avalar esta estrategia, que, aunque promete digitalizar y simplificar, incorpora recursos adicionales que, como ha comentado algún compañero, estamos seguros que se van a quedar en la administración sin garantizar su uso responsable. Dicho esto, le preguntaríamos ¿por qué el proceso –lo que he dicho antes no lo lideran los *consellers*, los secretarios generales, como usted, los directores generales– se prevé con la digitalización reducir personal? ¿Qué procedimientos van a revisar? ¿Qué plazo temporal han estipulado? ¿Qué coste va a tener este plan? ¿Qué ahorros se plantean conseguir en tiempo y dinero en la Administración, y qué impuestos van a reducir?

Muchas gracias.

El president

Molt bé, gràcies, diputat. I ara, en nom del Grup Parlamentari dels Comuns, té la paraula l'il·lustre diputat senyor Lluís Mijoler.

Lluís Mijoler Martínez

Gràcies, president. Gràcies, secretària, per la compareixença i, sobretot, per la feina que ens vens a presentar.

Sabeu que sóc un ferm defensor de la reforma de l'administració pública, però també sóc conscient de dues coses. Una, que és molt complicada i que és molt difícil, i recordo, quan era regidor de Bon Govern, un alt funcionari de l'ajuntament em va dir que l'administració és com un gran elefant, que tu el vols moure però l'únic que pots aspirar és amb un dit anar a la pell, i aquesta pell moure-la una miqueta, i que si no deixes d'apretar, a més a més, de seguida la pell torna al seu punt.

I, per tant, calen coses diferents per transformar l'administració pública que no únicament el que s'ha fet sempre, que és empènyer amb un dit.

Per tant, d'entrada, fer coses diferents, i això jo crec que ho esteu fent, i veurem el resultat, i, segon, un gran consens, perquè sense un gran consens és molt complicat que això pugui tirar endavant, perquè si no hi ha un consens polític difícilment aquest consens serem capaços de baixar-lo a la resta de l'administració que es pretén transformar.

Pel que fa als acords en concret, jo crec que hi ha una qüestió més estètica, diguéssim, que segurament a aquests acords els hi falta una mica d'ànima, diria, no? Jo no dic que hàgim de ser com els bans de Tierno Galván, però que segurament estem en un llenguatge al qual l'administració no està acostumada o no estava tan acostumada, o que en els últims anys ha anat canviant. Sembla que algunes de les paraules o de les expressions que s'utilitzen tenen més a veure amb un màster d'ESADE, probablement, que amb el que estem acostumats a l'administració. Però també agraeixo que d'entrada no s'hagin utilitzat anglicismes de forma genèrica, que això també és una tendència, no? I, per tant, que utilitzem el nostre propi idioma per definir allò que aspirem a fer, doncs, també la vull felicitar.

Però, precisament perquè aquest llenguatge és un paradigma, diguéssim, del que d'algunes de les qüestions amb què intentaré ser més crític, o que són grans reptes,

diguéssim, que m'agradaria situar com ho afronten. Com resollem la resistència al canvi? I la resistència a allò de: "És que sempre s'ha fet d'aquesta manera", "Això per què ho hem de canviar?", "és que això és molt difícil de canviar", "és que això no es canviarà mai". La intervenció d'abans del diputat de Junts, doncs, ha anat també en bona part en aquest sentit. Com superem aquesta resistència al canvi, que és fonamental per aquesta transformació?

El risc de crear illes d'excel·lència. O sigui, si aquests equips, aquests programes funcionen com a entitats separades, com farem que aquestes bones pràctiques s'acabin integrant? No córrer el risc de crear petites bombolles d'innovació que sí transformin, però no acabin transformant el conjunt. I sobretot què passarà després? Aquestes bones pràctiques, com s'integraran? S'ha de preveure aquest finançament inicial, com acabarà amb la fase pilot, com acabarà consolidant-se? Requerirà de pressupost ordinari, i sobretot requerirà de voluntat política. D'això hi ha una previsió?

El que deia de la convivència de models. Com coexistiran aquests nou equips d'"alt rendiment", entre cometes, amb els funcionaris i estructures tradicionals, amb aquesta funció pública més tradicional i, per tant, que no es generi greuges comparatius, que no hi hagi una disrupció entre la funcionarietat més clàssica amb aquests grups de treball?

Crec que també una de les qüestions que no es parla en el programa és que no perdem de vista per què fem tot això, és a dir que no ens perdem amb la transformació de l'Administració i només amb el com, però no pensem quin és el què, el que realment volem fer i al que volem aspirar, que és a fer polítiques públiques a la redistribució, a la justícia social, etcètera.

I, sobretot, crec que hi ha una qüestió que tampoc heu plantejat, almenys amb els acords, i no us he escoltat, que té a veure també amb recuperar aquesta cultura del servei públic, el que és el servei públic, no com a lloc de feina, sinó com aquesta voluntat de servei públic i aquests valors que han de ser inherents a qualsevol servei públic, més enllà del sou, diguéssim.

També es plantejava com captarem talent sense sou? On és la voluntat de servei públic? Segurament, tots i totes les que estem aquí tindríem oportunitats laborals

que els nivells de sou serien més altes de les que aquí percebem, però ho fem amb una voluntat de servei públic.

Per tant, empatia, com fem que l'administració pública recuperi aquesta empatia o mantingui aquesta empatia, que en molts casos ja es dona.

La intel·ligència emocional, com es treballarà també aquesta intel·ligència emocional amb la transformació de l'administració. La sensibilitat cap a les persones, és a dir tenir clar que aquest servei públic és cap a les persones.

I no tenim més temps. Jo emplaço que també fem una nova reunió de treball quan considerin, des de Presidència, per tal de continuar aprofundint, perquè en cinc minuts, certament, és complicat d'exposar tots els dubtes.

I moltíssimes gràcies de nou.

El president

Molt bé, gràcies, diputat. I atès que no hi ha cap representant de l'Aliança Catalana ni de la CUP, doncs, té la paraula, en nom del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, la nostra diputada Ivana Martínez.

Ivana Martínez Valverde

Gràcies, president. Primer de tot, agrair la compareixença d'avui de la secretària general, la senyora Eva Giménez, i aprofitar per donar-li la benvinguda com a compareixent a la Comissió d'Afers Institucionals, i agrair també la claredat amb què s'ha exposat l'evolució, el desplegament del programa vinculat a l'estratègia Catalunya Futur.

És positiu poder fer aquest seguiment des del Parlament i conèixer els passos recorreguts i fer un reconeixement de l'esforç que s'està fent des del Govern per modernitzar l'administració pública.

Des del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar hem defensat sempre que l'administració ha de ser eficient, justa i propera, i és condició indispensable per poder garantir uns serveis públics de qualitat i necessaris també per reforçar la confiança de la ciutadania a les institucions. Per tant, valorem positivament que aquesta reforma s'hagi situat com a prioritat de legislatura, tal com sempre ho ha

explicat el conseller Dalmau o també va fer així el president de la Generalitat, el dia 8 d'agost, en les seves intervencions. I tan important o més és que s'estigui treballant una mirada integral, des del relleu generacional fins a la transformació digital.

Creiem que el programa temporal aprovat amb la incorporació de cinquanta-un perfils d'alta capacitat i reforçant principalment les dues àrees estratègiques és un bon punt de sortida.

També compartim, com sempre, i defensem i reiterem la idea que cal avançar cap a una administració més àgil i capaç de retenir talent, i sobretot de donar resposta als reptes d'una societat que canvia ràpidament.

Valorem molt positivament alguns aspectes concrets que vostè ha detallat avui, l'aposta de la captació de talent jove i expert. A l'última compareixença de la secretària de Funció Pública parlava de les jubilacions que venen. És a dir, poder apostar per la capacitat del talent jove és esperançador.

També els canvis dels processos selectius, amb criteris més moderns, sembla una bona pràctica que potser caldria estendre a tots els àmbits de l'administració.

Ens sembla fonamental que tot aquest procés també vagi acompanyat d'indicadors d'avaluació i de seguiments públics i que, si l'objectiu final és millorar els serveis públics, necessitem poder mesurar si s'ha aconseguit, com ha impactat a la ciutadania i quins són els aprenentatges que traiem per a fer futurs programes.

L'aposta pel disseny d'un nou espai digital unificat per a tràmits i serveis en la línia que sempre hem defensat i, com sempre ho dic i ho reitero, demanem que aquesta digitalització, i estem segurs que així serà, no deixi ningú enrere. La bretxa digital segueix sent una realitat i, com sempre diem, la tecnologia ha d'estar al servei de les persones i no les persones al servei de la tecnologia.

Per tant, reiterem el nostre suport a la voluntat reformadora del Govern i ens posem a disposició per continuar col·laborant des del Parlament.

Creiem que és una oportunitat per renovar la manera com pensem i com gestionem l'administració pública, una oportunitat per fer-la més humana, més útil i més capaç de respondre al present i al futur. I, sobretot, una oportunitat per dignificar una mica

més els serveis públics i les persones que hi treballen, que són i han de continuar sent una peça clau del nostre estat del benestar.

I, per acabar, li volia fer una pregunta. Vostè ha parlat de la CETRA, de la seva organització i el funcionament, però ara que ja hem passat l'equador de la vigència de la CETRA, que hem dit que era fins al setembre, ens agradaria que ens fes una valoració sobre aquests mesos de treball, en quin punt estem i també quines són les perspectives de treball d'ara i endavant, i què podem continuar esperant d'ella.

Gràcies.

El president

Molt bé, gràcies, diputada. I després del conjunt d'intervencions dels grups parlamentaris, té la paraula la secretària per un temps de quinze minuts aproximadament, perquè pugui fer la resposta que consideri.

La secretària general de la Presidència (Eva Giménez Corrons)

Moltes gràcies. Intentaré respondre totes les qüestions que m'han plantejat.

A veure, primer de tot, la reforma la farem amb els nostres empleats i empleades públiques, només així serà possible. Hi confiem absolutament.

El que hem fet és aprovar un programa temporal per implementar les mesures que referia al pla de xoc i que recull l'acord de Govern 59, un programa temporal com n'hi ha tants altres. De fet, actualment vigents n'hi ha noranta de programes temporals, que ocupen més de dues mil persones. Aquest Govern n'ha aprovat tretze, que ocupen cent cinquanta-nou -i incloc en aquestes cent cinquanta-nou les cinquanta-una persones d'aquest programa temporal que hem aprovat avui i les quinze del programa temporal del Departament d'Economia, que també els he citat.

Què fem amb aquest programa temporal que hem aprovat amb l'estratègia Catalunya Futur? O què fa l'estratègia Catalunya Futur? Estableix un nou marc d'aquests programes temporals. El que diu és que quan es creïn programes temporals sota l'estratègia Catalunya Futur, doncs, hem de vetllar perquè es creïn equips multifuncionals, i per això els acords de Govern que creïn els programes hauran de dir els perfils dels professionals que volen que l'integrin.

I també fa una altra segona cosa. Diu, quan seleccionem aquestes persones per integrar-se en aquest programa, doncs, ho farem amb criteris competencials i assegurarem la idoneïtat de la persona al lloc de treball.

I en fa una tercera. I diu: "Quan es creï un programa sota el paraigua d'aquesta estratègia, doncs, també l'acord de Govern que l'aprova relacionarà els indicadors que podrà determinar si es compleixen els objectius".

I aquesta és l'estratègia Catalunya Futur i aquestes són les característiques d'aquest programa primer que hem creat i de tots els que es creïn. Però això no vol dir, com es plantejava, que a partir d'ara tots s'adscriuran a Presidència. No, s'estableix un sistema de selecció i cada departament decidirà si el programa que crea vol que s'incorpori a l'estratègia Catalunya Futur o, en el cas que no ho consideri oportú, doncs, no ho farà, i a partir del moment que s'incardina l'estratègia Catalunya Futur el que sí que ha de tenir present és que s'ha de mantenir aquest sistema de selecció i aquestes característiques dels acords de creació.

I quan hem recollit tot el procediment de selecció que s'ha dissenyat, també hem dit sempre que participava la unitat d'adscripció. De fet, el que és important -i em sembla que ho ha comentat el senyor Mijoler-, aquests equips no es creen independents, s'adscriuen a les diferents unitats existents. El que pretenem és que no es dissolguin les estructures i que se centrin en el projecte, en l'objectiu que pretenen assolir. I per això s'estableixen aquests objectius i per això hi ha un coordinador que vetlla perquè això sigui possible, però totes les persones s'adscriuen a les diferents unitats dels departaments. En aquest cas, de les cinquanta-una, hem dit que n'hi havia vint-i-quatre adscrites a la Secretaria de Funció Pública, el coordinador s'adscriu també a la Secretaria d'Administració i Funció Pública, i divuit a la Secretaria de Telecomunicacions i Transformació Digital.

En relació amb el tema de la temporalitat que es comentava, a veure, com saben, les persones que participen en els programes, com tampoc les persones de substitucions o les persones de reforços, computen a efectes de temporalitat, però aquest Govern no té cap intenció, cap intenció d'incrementar la temporalitat, tot el contrari. Hem aprovat, i també era una de les mesures del pa de xoc, l'oferta pública

de l'any 25, amb 7.896 persones, i durem a terme els processos selectius necessaris per executar-la.

Saben que tenim un nivell de temporalitat per sota del vuit per cent, que és el que ens demana la normativa. I per arribar a aquest nivell de temporalitat s'ha fet un important esforç que va començar l'anterior Govern, fent importants convocatòries. S'han convocat fins a 46.000 places per poder reduir la taxa de temporalitat que havia arribat a assolir el trenta-cinc per cent de temporalitat. Per tant, no incrementarem en absolut el nivell de temporalitat que hem assolit, tot el contrari.

Pel que es comentava del tema de mèrit i capacitat, al final estem fent tot un sistema de selecció per garantir que les persones que accedeixin a treballar a l'administració compleixin amb aquests principis de mèrit i capacitat, com no pot ser altrament. El que estem fent és establir aquest sistema de selecció per aquest programa en qüestió i per aquesta estratègia basat en aquest sistema de selecció per competències, amb la idea que sigui una prova pilot per aquesta futura llei d'ocupació pública en què puguem presentar aquestes altres formes de selecció i que confiem poder presentar al Parlament, com em preguntava el diputat senyor Albert, aquest any 2025.

Aquest programa s'ha explicat als sindicats, s'ha explicat l'estratègia als sindicats i, per tant, també dono resposta a això que em preguntava.

Pel que fa al que em deia del comitè d'experts... Començo pel tema de diagnosi i així vaig una mica per ordre, perquè si no... Tema diagnosi, efectivament, a veure, la diagnosi deia: "Està molt analitzada la situació de l'Administració". Jo crec que és evident que és necessari que l'Administració sigui més fàcil, sigui més amable sigui més tecnològica, sigui menys burocratitzada, sigui més clara.

Però és veritat que quan vam veure els procediments en els que, efectivament, constàvem una important dilació, ens vam adonar que no hi havia sistemes d'avaluació d'aquests procediments. Hem introduït un sistema d'avaluació i d'enquesta dels procediments administratius que fan els ciutadans per saber si els sembla bé, si els semblen malament, si s'han de modificar, perquè, efectivament, com dèiem, s'ha de fer avaluació.

Hi ha una altra dada important de diagnosi que hem de tenir present. En sis anys, vint-i-quatre mil empleats i empleades públiques es jubilaran. Aquesta dada és molt rellevant, perquè aquesta dada ens exigeix crear vocació de servei públic. Necessitem que la gent jove vegi el servei públic com una sortida professional, segurament la més important de totes. I estem convençuts que si la gent jove ve a treballar a l'administració al costat dels nostres actuals empleats i empleades públics, assumiran vocació de servei públic. N'estem convençuts i per això creem aquest programa de pràctiques remunerades i per això fem aquests ajuts als joves opositors perquè es puguin presentar en aquestes places que aniran convocant en el marc de l'oferta pública.

I, per tant, d'aquí busquem també el talent. Busquem el talent jove, busquem el talent de les nostres universitats, de les nostres formacions professionals, que vinguin a treballar a l'administració, que és el lloc on es treballa per a tots, i que vegin que treballem per la millora dels serveis públics, la millora dels serveis públics que és pel que treballem tota l'estona, com he dit, amb aquest procés de reforma.

Una reforma que serà un cúmul de moltes coses. El conseller sempre ho diu: "No obrirem la persiana i ens trobarem amb una administració diferent d'un dia per l'altre". Serà un cúmul de diferents coses i arribarem a un moment que podrem dir que efectivament l'administració està canviant.

Des del Govern podrem adoptar acords de Govern i podrem aprovar disposicions en rang reglamentari. Però per les normes en rang de llei que requerim els necessitem a tots vostès. La reforma és cosa de tots i l'haurem de fer entre tots, i només així ho podrem assolir, perquè evidentment necessitarem modificar normes en rang de llei.

Estic repassant totes les preguntes que m'han formulat per assegurar-me que estaven treballant... Jo crec que el tema de l'agència de col·locació que apuntava, penso que hem establert un sistema de selecció pel programa temporal que ratifica absolutament aquests principis de medi de capacitat. Jo de cap manera podria sostenir aquest tema que apuntava.

Quan em referia que hi havia hagut una excel·lent acceptació pel plenari respecte la proposta de la CETRA, em referia al plenari del consell de direcció. Al consell de direcció de la CETRA li arriba la proposta del grup 6, li arriba al president de la

CETRA i es planteja la proposta, i és el consell de direcció el que valora la seva implementació. I aquí recullo el que comentava el senyor Albert respecte el tema que han de ser consultius. Han de ser consultius, per descomptat, per això fan propostes, per això hem establert un sistema del consell de direcció per valorar-les i, en aquest cas, després de la proposta, al cap de dos mesos el Govern va decidir entomar el plantejament que es feia amb l'aprovació de l'estratègia Catalunya Futur.

Per això el que fem -i recullo també les preguntes sobre com ens organitzem amb tot això-, la CETRA, com dèiem, es constitueix el mes de novembre. A partir d'aquell moment, cada setmana, cada divendres a la una, per ser més exacta, ens reunim una setmana el secretari de Telecomunicacions i Transformació Digital, la secretària d'Administració i Funció Pública, el director de l'Escola d'Administració Pública, que actua de secretaria acadèmica de tot aquest procés de reforma, i jo mateixa per valorar les reunions que s'han fet de la CETRA, com evoluciona el pla de xoc, si es plantegen altres propostes de reforma -per exemple, s'han plantejat processos de simplificació del Departament d'Agricultura-, per analitzar els processos de reforma que poden anar fent els diferents departaments. I cada quinze dies es reuneix el consell de direcció -que jo li dic plenari-, perquè és el que integra no només aquestes quatre persones, sinó també el president de la CETRA, l'interventor general, el director del gabinet jurídic i els secretaris dels diferents departaments. Un consell de direcció que, pel que em comentaven abans, presideix l'honorable conseller de la Presidència. Per tant, el conseller està absolutament implicat, com no pot ser d'una altra manera, en aquest procediment.

Aleshores, en aquest consell de direcció plenari el president de la CETRA decideix si un dels grups fa una proposta que es considera prou madura, i en aquest cas la planteja, i una vegada proposada el coordinador d'aquest grup ja no participa més del consell de direcció i el consell de direcció segueix valorant aquella proposta i segueix valorant com evoluciona el pla de xoc.

A partir d'aquí, efectivament, els havíem demanat a la CETRA que ens fessin les propostes al cap de deu mesos. Per tant, en principi es pensava que fins al setembre no tindríem un informe final amb tota una sèrie de propostes de reforma. Això, al final, no està sent així. La CETRA està fent propostes i el Govern les està entomant.

Un exemple és aquesta estratègia Catalunya Futur i aquest programa que estem duent a terme.

N'hi ha més, ens han fet més propostes, ens han fet propostes en matèria de tema de subvencions. Saben que l'atorgament de subvencions és un procés que requereix una plataforma tecnològica i això s'ha significat per la CETRA. Les peticions de subvencions són realment complexes, l'atorgament de subvencions en molts casos és dilatat en el temps, també ho és el seu pagament. Estem treballant en una plataforma tecnològica, que es dirà Tscat, Tramitador de subvencions de Catalunya, amb la idea de facilitar tots aquests processos de subvencions i aquesta també és una plataforma que s'està treballant en aquest sentit.

També estem treballant amb el tema del directiu públic professional. Estem treballant en la seva regulació, tant a nivell normatiu amb rang de llei com a nivell reglamentari.

Estem treballant també amb el tema de la intel·ligència artificial, que també es comentava. La idea és poder incorporar una unitat que s'ocupi, dins de l'estructura del Departament de la Presidència, dels temes d'intel·ligència artificial i de transformació digital, perquè estem convençuts que requereix l'estructura, perquè perquè les coses passin necessiten un responsable que les entomi, i des d'aquesta perspectiva creiem que el tema de la intel·ligència artificial requereix entomar-la.

També estem treballant en el desplegament de l'Oficina d'Atenció Ciutadana i amb el tema de les oficines de l'atenció presencial. Hi ha dos grups de treball que es dediquen a aquests temes: el grup 2, de l'Esther Pano, i el grup 4. I en aquest sentit la idea és desplegar oficines d'atenció ciutadana a tot el territori. El febrer es va inaugurar una Oficina d'Atenció Ciutadana, a Tarragona. Esperem que aquest any puguem ampliar l'oficina d'atenció ciutadana que hi ha al costat del Palau de la Generalitat, al carrer Sant Honorat. Treballem per l'Oficina d'Atenció Ciutadana a Puigcerdà, a la seu d'Urgell, i també treballem perquè l'any que ve puguem començar també a treballar amb l'Oficina d'Atenció Ciutadana a Lleida i l'Oficina d'Atenció Ciutadana al Penedès. Un procés desplegament d'oficines d'atenció ciutadana que per això en el programa temporal hem previst quatre arquitectes, adscrits a la direcció de serveis del Departament de Presidència, perquè treballin en aquest desplegament i en les necessitats d'oficines d'atenció ciutadana.

Aquestes són les mesures en les que fins ara hem estat treballant i que la CETRA ja està presentant i el Govern està entomant i, en tot cas, com també s'apuntava, seguint treballant en el pla de xoc, en totes les mesures del pla de xoc. El mes de gener vam aprovar els criteris per a la incorporació de membres independents en els òrgans de govern de les entitats públiques, i estem treballant perquè això sigui factible. La incorporació de membres independents a les entitats públiques en alguns casos requereix norma reglamentària, en altres acords de Govern i, en altres, normes amb rang de llei, com en el cas de l'Agència de Ciberseguretat o en el cas del Patronat de la Muntanya. Per tant, s'han de dur a terme tots els procediments perquè això sigui factible.

També els comentava, estem dissolent les entitats que ja havia referit l'anterior Govern que s'havien de dissoldre, perquè havien quedat obsoletes.

Estem treballant, ja ho he dit també, hem aprovat l'oferta pública d'ocupació, que és una de les mesures del pla de xoc. Hem aprovat també els criteris per la planificació estratègica de recursos humans i seguim treballant en la redacció de la llei d'ocupació pública, i també en la llei d'organització de l'administració, que és de l'any 89, i que també cal afrontar tot aquest procés de reforma.

Però, com deia, efectivament, el Govern pot fer acords de Govern, pot fer reglaments i els necessitem a tots per poder evolucionar, per poder evolucionar íntegrament la reforma.

Han dit que hem començat la casa per la teulada. Hem aprovat un programa temporal de les persones que necessitem per implementar aquestes mesures que hem posat de manifest. Creiem fermament, respecte la pregunta que també s'ha plantejat, que l'estructura de l'administració de la Generalitat de Catalunya és l'estructura que requereix els serveis que presta, i d'això n'estem fermament convençuts. De cap manera creiem que tinguem una estructura sobredimensionada, de cap manera, i menys si la comparem amb altres comunitats autònomes, com la comunitat d'Andalusia, on tenen més de tres-cents mil empleats públics. Per tant, de cap manera podem afirmar que hi hagi aquesta sobredimensió d'estructura.

I pel que fa al cost del programa, és fàcil esbrinar-ho, perquè l'acord de Govern determina els nivells de totes les persones que l'integren i, per tant, és evident que

el cost del programa és la suma de tots els sous corresponents als nivells del programa que estem aplicant.

Res més, jo crec que ho he contestat tot, espero. Crec realment que la reforma és cosa de tots. En cap cas voldria que es pensés amb aquesta idea del triomfalisme, de cap manera; crec que és la cosa de tots, però és imperiosa i necessària, ja no és només un desig. No ens ho podem plantejar com un desig o una voluntat. És necessari que la nostra administració, per garantir l'excel·lència dels serveis públics, per tant pels nostres ciutadans i també pels nostres empleats públics, tinguem una administració adequada al nostre context social, al nostre context econòmic i al nostre context tecnològic.

I, per tant, confiem que entre tots la puguem tirar endavant.

Moltíssimes gràcies.

El president

Molt bé, gràcies, senyora Giménez. No sé si algú té alguna puntualització. Si no, li agraïm molt la seva assistència, de l'equip que també l'acompanya.

I parem un minutet per poder acomiadar, en aquest cas, a la compareixent.

Gràcies.

La sessió se suspèn a les... i es reprèn a les...

El president

Senyors diputats, senyores diputades, senyor lletrat, si els sembla continuarem amb la comissió...

Proposta de resolució sobre el rebuig a la Proposició de llei orgànica de garantia i protecció dels drets fonamentals davant l'assetjament derivat d'accions judicials abusives

250-00308/15

...en aquest cas amb el punt número 2, que és la Proposta de resolució sobre el rebuig a la Proposició de llei orgànica de garantia i protecció dels drets fonamentals

davant d'accions judicials abusives, presentada pel Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya. I té la paraula l'Il·lustre diputat Pau Ferran.

Pau Ferran Navarro

Gràcies, president.

Hace unos meses, el presidente del Gobierno de España, el señor Pedro Sánchez, desapareció durante cinco días y nos dijo que necesitaba reflexionar. Aseguraba que era víctima de una campaña de fango, de bulos contra su mujer, Begoña Gómez. Pero lo que no explicó Pedro Sánchez es que su mujer está investigada por la justicia por los presuntos delitos de tráfico de influencias, corrupción en los negocios, apropiación indebida e intrusismo profesional.

Y ante esta situación ¿qué hizo Pedro Sánchez? ¿Dar explicaciones? ¿Comparecer en el Congreso? ¿Dar un paso al lado? No, no hizo absolutamente nada de esto. Impulsó una ofensiva institucional, legislativa y mediática para blindarse a él y a su entorno, y anunció una reforma para restringir la acusación popular, una herramienta que ha permitido destapar grandes casos de corrupción en España.

Con la conocida como “ley Begoña” se pretende impedir que los partidos o entidades ejerzan como acusación en causas de corrupción, dejándolo todo en manos de la Fiscalía, una Fiscalía que, según admitió Pedro Sánchez, depende del Gobierno. Todos recordamos esa frase de “¿De quién depende la Fiscalía? Pues eso”. Y esa frase no es una broma, es una declaración de intenciones, propia de un autócrata. Y esta Fiscalía de Pedro Sánchez cuenta con un fiscal general del Estado investigado por revelación de secretos, pero esto solo es la punta del iceberg.

Los casos de presunta corrupción vinculados en el entorno de Pedro Sánchez no dejan de aparecer. Caso Begoña, vinculada con el empresario Barrabés, que recibió contratos públicos millonarios después de que era firmaba cartas de recomendación desde su cargo académico, y el rescate millonario también de Air Europa en plena pandemia, con su intermediación.

Caso Koldo. Comisiones millonarias a cambio de contratos de mascarillas durante la pandemia, con ramificaciones en varias comunidades autónomas del PSOE.

Caso Ábalos. Uso del dinero público para colocar a Jessicas, mujeres vinculadas en servicios sexuales, en empresas como Adif, como Renfe, y que después hacían compañía al ministro.

Por no hablar del hermano de Pedro Sánchez. Director de un organismo público en la Diputación de Badajoz, puesto de trabajo al que no fue ni una sola vez.

Y mientras todo esto pasa, el uno, Pedro Sánchez, se dedica a deslegitimar al poder judicial, acusando jueces de *lawfare*, cuando se investiga a alguien próximo al PSOE y a señalar a los medios de comunicación diciendo que publican bulos. ¿De verdad Pedro Sánchez no sabe nada de todo esto?

Por esto desde el Partido Popular pedimos que el Parlament de Catalunya se posicione en contra de la mal denominada proposición de ley orgánica de garantía y protección de los derechos fundamentales frente el acoso derivado de acciones judiciales abusivas, porque esta ley no protege derechos, quiere proteger y amparar a corruptos.

Los ciudadanos tenemos derecho a la verdad, a la justicia y a la transparencia y merecemos que se investiguen y se juzguen todos los presuntos casos de corrupción que afectan al presidente del Gobierno, a su familia y a su entorno político.

Muchas gracias.

El president

Molt bé. Gràcies, diputat. Ara, en nom del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya, té la paraula l'il·lustre diputat senyor Agustí Colomines.

Agustí Colomines i Companys

Bon dia, moltíssimes gràcies. De fet, aquesta proposició no seria aquí que l'hauríem de fer, eh?, s'hauria de discutir al Congrés dels Diputats, perquè afecta més aviat al Congrés dels Diputats, perquè aquí el que acabaríem fent és que s'insti el Govern de la Generalitat perquè insti el Govern espanyol, que ahora hauria d'instar el PSOE... Bé, això és un joc d'embolics bastant innecessari.

Nosaltres coincidim en el fons de la PR, perquè coincidim en la crítica a la proposició de llei del PSOE, però és que ni el PSOE ni el PP estan legitimats a parlar de la justícia, perquè han utilitzar la justícia d'una forma exagerada, il·legal, a vegades, encara que amb aparença de legalitat, no?, i, per tant, realment, a nosaltres ens sembla que això, diguem-ne, és una mica de teatre. Tots dos han instrumentalitzat la justícia en els darrers anys amb la persecució de l'independentisme, que és el que hauríem de discutir aquí.

Si volen discutir sobre això, discutim sobre això, sobre com la justícia espanyola ha perseguit l'independentisme, o com fent servir l'acció popular, l'acció popular mentidera, que és la que, diguéssim, la que bastardeix# aquesta acció popular perquè es permet que grups parapolítics i grups polítics directament, alguns dels quals són presents aquí, facin acusació particular.

Per tant, mentre no toquin totes aquestes coses, a nosaltres no ens vinguin amb històries.

Després també voldria posar de manifest una altra qüestió, que la llei, aquesta proposició de llei elimina les ofenses religioses, però en canvi no elimina ni suprimeix les injúries a la monarquia. Per què? Els republicans podem fer el que vulguem en aquest sentit.

Per tant, des de Junts fa temps que demanem que s'apliqui la responsabilitat penal dels jutges que prevariquen, si és que realment es vol acabar amb la utilització política de la justícia i les males praxis per part de la judicatura.

Com que estem d'acord amb la filosofia, però no estem d'acord amb com s'argumenten ni la pretensió, nosaltres ens abstindrem a la votació d'aquesta proposta de resolució.

El president

Molt bé. Gràcies, diputat. En nom del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, té la paraula l'il·lustre diputat senyor Josep Maria Jové.

Josep M. Jové Lladó

Moltes gràcies, president. Després de la intervenció del company amic Agustí Colomines, poques coses més a dir, perquè, vejam, que el PP presenti una iniciativa que parli d'independència judicial i de persecució contra la corrupció ja té delictes.

Evidentment, nosaltres en aquest cas votarem que no per aquesta iniciativa, però farem una miqueta d'història per explicar-nos també. Perquè, com deia l'Agustí, això que pretén regular el PSOE ara, i que el PP s'hi oposa de manera tan estrident, nosaltres ja fa anys, els independentistes, que ho patim i que ho denunciem. Aquesta connivència de l'extrema dreta amb el poder judicial, extrema dreta i alguna dreta, i fins i tot alguna pseudo-esquerra.

Mira, una miqueta d'història. El 30 de gener del 2004, el sindicat Manos Limpias, que era un # instrumental de l'extrema dreta per pervertir aquesta acusació particular, va presentar una querella contra el llavors president d'Esquerra Republicana, Josep-Lluís Carod-Rovira, pels delictes de col·laboració amb banda armada, una acusació del tot instrumental feta per un sindicat ultradretà, que en aquell moment era presidida per un senyor que havia estat nomenat Cavaller d'honor per la Fundació Nacional Francisco Franco.

En Carod-Rovira no és l'únic que ha estat denunciat per aquest sindicat d'ultradreta. El 2014, Manos Limpias són els primers que treuen a la pols als delictes decimonònics de sedició i rebel·lió per denunciar el president Mas en relació a la consulta del 9-N del 2014. Per cert, una estratègia i una doctrina que després va ser emprada per bona part o per gairebé tota la judicatura espanyola, després dels fets de l'1 d'octubre del 2017.

Manos Limpias porta més de dos centenars de denúncies contra polítics independentistes o d'esquerrers, denúncies, evidentment instrumentals, amb l'objectiu d'assetjar i limitar el debat polític. I no passava res, ho deia el company Colomines, fins fa ben poc.

Aquest n'és un exemple, perquè és un exemple de com l'extrema dreta perverteix instruments democràtics, però n'hi ha més.

Tampoc passava res quan VOX es personava com a acusació particular contra el Govern de la Generalitat i tots els processos derivats de l'1 d'octubre. No passava absolutament res. Quan nosaltres ho denunciàvem, ningú ens feia cas, zero

empatia, zero solidaritat i, evidentment, en aquell moment, cap iniciativa legal per limitar aquesta acusació particular.

Això mateix passava quan nosaltres fèiem servir conceptes com *lawfare* o “causa general”, que érem ridiculitzats, malgrat que eren evidents i palmaris per qualsevol observador objectiu.

I ara aquests mateixos conceptes els fan servir diputats a Corts, ministres i fins i tot fiscals generals i advocats de l'Estat, però no ha estat fins ara, com recordàvem, que han anat directament a apuntar a l'entorn personal del president de Govern de l'Estat que el PSOE mou fitxa. Benvinguts, i gràcies per moure fitxa, i en concret amb aquesta proposició de llei que el PP vol impedir que es tramiti.

És una proposició de llei que té moltes limitacions, que vol impedir que l'extrema dreta o altres agents instrumentalitzin la figura de l'acusació popular o es puguin presentar querelles en base a retalls de diaris.

Tot això que ara el PSOE pretén limitar i regular, nosaltres ho hem patit en car pròpia. Acusacions en base a retalls de premsa, entitats o partits feixistes essent les nostres acusacions, filtracions de converses privades i de dades personals. Tot això ho hem patit. I ara sí, ara a córrer, ara cal regular-ho, evidentment, però serà complicat.

I estem d'acord amb el que diuen els companys de Junts, però creiem que cal fer-ho, que cal posar-s'hi i que cal treballar-hi. I entenem que el PP s'hi posi en contra, faltaria més!

Parlàvem de Manos Limpias. Tenen un assessor al Senat que és advocat de Manos Limpias. Per tant, entenem que s'hi oposin. És evident, és el que fa la dreta i l'extrema dreta. Allò que no guanyen a les urnes o al carrer, la Fiscalia t'ho afina, cap mena de problema. Ja sabem com actua la dreta i l'extrema dreta.

Per tant, nosaltres votarem en contra d'aquesta PR i animem els companys socialistes a actuar amb diligència, que siguin valents, perquè ara que els toca a vostès i s'hi han posat siguin valents, no es quedin a mitges, perquè ja sabem que qui no es queda a mitges mai és la dreta i l'extrema dreta.

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyor diputat. I en nom del Grup Parlamentari de VOX en Catalunya, té la paraula el senyor Joan Garriga.

Joan Garriga Doménech

Gràcies, president. Bueno, en un sistema judicial como el actual, con el Consejo General del Poder Judicial, el Tribunal Constitucional, la Fiscalía, que llevan años secuestrados por el bipartidismo, desde VOX lo tenemos claro. Entendemos que es más importante que nunca defender la participación de los ciudadanos en la acusación de los delitos. Eso es la acusación particular, en forma individual, en forma colectiva, en forma de partido político.

La ley llamada “ley Begoña” o el famoso *lawfare*, promovido por el PSOE en el Congreso para proteger el entorno de Sánchez, pues, pretende, precisamente, limitar ese derecho de acusación particular, un instrumento que siempre ha estado vigente, y debilitando ese instrumento tan necesario para perseguir la corrupción o incluso el golpismo.

VOX, sin embargo, defiende justamente todo lo contrario. La acusación popular es un pilar esencial en la participación contra los delincuentes. Ustedes y el resto de políticos quieren que sea la Fiscalía controlada por el Gobierno. En cambio, que sea cualquier asociación, cualquier sindicato -también los rojos o los de izquierdas-, cualquier partido político, eso las da pánico, les da pánico porque es la libertad de poder acudir a la justicia. No es condenar, es poder acusar -luego pueden ser absueltos-, porque las da miedo solo plantear eso, esa pequeña acusación.

Y, precisamente, en VOX hemos utilizado mucho este instrumento democrático, participativo, que tanto miedo las da, y gracias a eso, porque si no nadie lo hacía, ni la Fiscalía, hemos conseguido condenar a muchos golpistas separatistas. Gracias a ello estamos persiguiendo a Puigdemont, al huido de la justicia, como acusación particular.

Y, claro, con esa ley lo que buscan es todo lo contrario. Es que VOX no pueda acudir, como ha dicho el representante de Esquerra Republicana, a la administración de Justicia, simplemente a poner a disposición de la justicia, que tanto les molesta, si eso es delito o no es delito. Nosotros acusamos, los jueces deciden, pero no quieren ni que podamos acusar. ¿Tanto miedo les dan? ¿Tanto mal hacen a la democracia

que no se atreven ni a ser acusados por VOX, por miedo a ser condenados por los tribunales? ¿Qué están poniendo en cuestión? ¿Que son delincuentes los golpistas? ¿Que son delincuentes muchos separatistas? ¿Que la Administración de Justicia no es justa? ¿Tanto miedo les da simplemente la acusación popular?

De eso se trata y por eso nosotros apoyamos acabar con esta infame ley. Y, sobre todo, si Sánchez no quiere estar acorralado, pues, que le diga a su hermano, a su mujer y a todo su entorno que dejen de ser corruptos.

Gracias.

El president

Molt bé, gràcies. En nom del Grup Parlamentari dels Comuns... *(Anna Navarro i Descals demana per parlar.)* Sí?

Anna Navarro i Descals

M'agradaria que es retirés que per ser independentista ets un delinqüent. Jo no he delinquit en la meua vida i sóc independentista. No ho sé.

Joan Garriga Doménech

Sí, m'he expressat malament. Hi ha molts separatistes golpistes que han sigut delinqüents i que ho són, però hi ha separatistes que no són delinqüents.

El president

Molt bé, gràcies. Sí, senyora Martínez.

Ivana Martínez Valverde

Nosaltres també demanem que es retiri que el president del Govern és corrupte, perquè no hi ha cap resolució on digui que el president Pedro Sánchez és corrupte.

El president

Gràcies. Té alguna cosa a dir-hi?

Joan Garriga Doménech

Miri, que l'entorn de Sánchez és presumptament corrupte. Si vol aquesta matisació, ho faig, i que vigili el seu entorn, perquè n'hi ha molt indicis per considerar que

l'entorn de Sánchez, la seva dona, el seu germà i algun dels seus ministres són corruptes.

El president

Bé, que consti en acta també la petició feta per part del Grup Socialista.

I ara sí que passem la paraula al Grup Parlamentari dels Comuns, l'il·lustre diputat senyor Lluís Mijoler.

Lluís Mijoler Martínez

Moltes gràcies. Perplexitat. Jo crec que "perplexitat" és la paraula que defineix el que suscita la proposta de resolució que avui ens porta el PP.

Jo crec que el PP català avui fa un exercici d'aquest de subordinació que ens té acostumats a allò que passa a Madrid, com si fos l'única política practicable i que, en tot cas, fer propostes que tinguin a veure amb millorar la vida dels veïns i veïnes del nostre país, la vida dels veïns i veïnes de Catalunya.

Perquè ens fa una proposta, s'ha dit, primer per la competència; segon, perquè ens fa una proposta sobre una proposició de llei que encara no ha estat ni debatuda ni aprovada. Per tant, estem aquí fent una ficció política sobre allò que es pretendria debatre i, per tant, amb tota la solemnitat d'aquest Parlament s'intenta debatre una qüestió que no existeix.

Entrem en el fons. Ens parla de risc de separació de poders, d'independència judicial. Quina barra! O sigui, el partit que ha tingut més de cinc anys bloquejat el Consell General del Poder Judicial avui ens ve a parlar d'independència judicial i del risc de separació de poders. El partit que fins i tot la Comissió Europea va advertir de la inconstitucionalitat de bloquejar la renovació del Consell General del Poder Judicial, amb una única intenció, que és mantenir una majoria que els hi convenia per la dependència, precisament, dels jutges que estaven nomenats. És a dir, allò que en diem judicatura política.

I avui ens venen a parlar d'independència judicial i del risc que no hi hagi separació de poders.

I ens parlen de corrupció. Però quina barra! Gürtel, Kitschen, Púnica, Lezo... Podria estendre'm fins a vuit/nou casos de corrupció. Nou-cents càrrecs, fins a nou-cents càrrecs del Partit Popular que han estat condemnats per corrupció.

Una organització política que gairebé se l'ha qualificat d'una trama de corrupció com si fos la "Cosa nostra". Avui ens venen a parlar de corrupció?

Bé, a nosaltres no ens toca, com a Comuns, defensar la proposició de llei del PSOE, que entenem que pot tenir unes coses bones, però no ens toca defensar-ho perquè, especialment, el PSOE i el PSC, en bona mesura, s'han mantingut de costat en molts casos amb algunes querelles que han patit algunes organitzacions, com, per exemple, també els Comuns, o recordem la multitud de querelles que es van suscitar des de l'extrema dreta i també des dels lobbies contra Ada Colau i que, finalment, una a una han anat arxivades.

Però hem de dir que aquesta proposta, en tot cas, ja es debatrà al Parlament, però té coses bones, i no elimina de cap manera l'acusació popular, de cap manera, i el que fa és ordenar-la amb unes reclamacions que s'han estat fent des de la política precisament perquè no sigui instrumentalitzada l'acció judicial per l'acció política.

Votarem en contra d'aquesta proposta. No té fonament jurídic, no té rigor institucional i, sobretot, no té cap mena de credibilitat política.

Gràcies.

El president

Molt bé, gràcies. I en nom del Grup Parlamentari del Partit Socialistes i Units per avançar, té la paraula l'il·lustre diputat senyor Albert Bondesio.

Alberto Bondesio Martínez

Moltes gràcies, president. Bé, avui el PP de Catalunya ens porta de nou al Parlament de Catalunya la seva faceta més "ayúser", la del fang, la de la bronca, la de la calúmnia, la de la tergiversació de les realitats. I nosaltres no entrarem en aquesta manera de fer el paper, al contrari.

De fet, intentaré donar-los una sèrie d'elements i de factors contrastats perquè coneguin les raons del per què no votarem a favor d'aquesta proposta de resolució que avui ens presenten.

Primer, Espanya és una excepció a Europa en la regulació de l'acusació popular en el dret comparat, ja que permet que qualsevol ciutadà o organització, sense ser perjudicat directe, pugui exercir l'acusació particular, com els seus amics de Manos Limpias. Alguns exemples. A França, a Itàlia i a Portugal, l'acusació només pot ser exercida pel Ministeri Fiscal i els perjudicats directes. A Alemanya i a Àustria, per exemple, la participació de tercers és únicament subsidiària i sempre sota condicions estrictes. Així doncs, reformar l'acusació popular no és un atac de dret, com vostès diuen, sinó que és una alineació amb els estàndards europeus per evitar-ne la instrumentalització, a la qual també hem fet referència altres grups, amb finalitats polítiques o de persecució ideològica.

Segon, la reforma no elimina l'acusació particular, sinó que la reforma per evitar abusos. La proposició de llei orgànica no suprimeix l'acusació popular, sinó que la limita a la fase de judici oral i a la formulació inicial de la querella. Per tant, es manté com a mecanisme de control democràtic, però amb requisits que garanteixin el seu ús legítim i evitin la seva instrumentalització, com ha vingut sent habitual en els últims anys.

Tercer, no s'impedeix la lluita contra la corrupció. Aquí no entraré a dir que el seu partit ha estat el primer condemnat per corrupció a nivell estatal. De fet, la reforma manté l'acusació popular en els delictes de corrupció política i malversació, fet que garanteix que continuï sent una eina per vigilar la legalitat. Però amb aquesta reforma -i això és el que els senyors del PP no volen- és que l'acusació popular no sigui un mecanisme paral·lel de persecució sense control judicial.

Sí, senyors del PP, perquè -per quarta i última raó- aquesta reforma evita l'ús abusiu de la justícia per a campanyes d'assetjament promogudes reiteradament per entitats com Manos Limpias o Abogados Cristianos, que han acabat sistemàticament arxivades, des de l'estampeta de la *vaquilla* de Lalachus fins a la querella contra els *Lunnis* per mostrar una família homosexual.

Però algunes, bromes a banda, han estat molt greus, com les divuit querelles arxivades contra Baltasar Garzón o les conseqüències que tenen el dany reputacional dels acusats i les acusades, que quan s'ha demostrat el contrari és irreversible, encara que no siguin absolts o s'hagi arxivat la causa.

Per tant, vostès han de decidir si continuen treballant amb els sindicats d'ultradreta i amb entitats, partits polítics com VOX, si segueixen amb la seva campanya del fang, el ventilador, com amb aquesta resolució que ens presenten avui, o si, en la línia d'altres països europeus, volen treballar perquè aquestes acusacions particulars estiguin regulades i amb prou base contrastada per evitar aquests abusos d'accions judicials que generalment queden arxivades, que embruten la vida pública i que afebleixen encara més la confiança de la ciutadania amb les institucions.

Moltes gràcies.

El president

Molt bé, gràcies. Com que n'hi ha hagut esmenes, no hi ha torn de rèplica. (*Agustí Colomines i Companys demana per parlar.*) Sí, senyor Colomines, per què em demana la paraula?

Agustí Colomines i Companys

Només voldria anunciar que, donades les circumstàncies i després del debat, el Grup de Junts votarà que no aquesta proposta de resolució.

El president

Molt bé, gràcies. Doncs, comencem amb la votació.

Per tant, vots a favor?

2 vots del Partit Popular i 1 del Grup Parlamentari de VOX.

Vots en contra?

5, del Partit Socialista; 4, del Grup de Junts; 3, d'Esquerra Republicana, i 1 dels Comuns.

Abstencions?

No en queden.

Molt bé.

Proposta de resolució sobre la protecció de les persones alertadores

250-00359/15

Doncs, procediríem al següent punt de l'ordre del dia, que és la Proposta de resolució sobre la protecció de les persones alertadores, presentada pel Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya. Té la paraula la senyora Marta Vilalta, però aprofitem per canviar, perquè jo baixo.

Marta Vilalta i Torres

Molt bé, moltes gràcies, president. Avui Esquerra Republicana presentem una proposta de resolució d'un tema cabdal per la qualitat democràtica d'un país, com és la lluita contra la corrupció i, en concret, la protecció de les persones alertadores, perquè, de fet, la desprotecció d'aquestes persones, persones que des de la integritat, des de la honestat, des de la voluntat de servei públic alerten sobre casos de corrupció, la desprotecció d'aquestes persones ha estat una constant.

Ho veiem en el cas, ho vam viure, de fet, i veure ja fa anys, en el cas de Ciutat Vella, als anys 2005, 2006, 2007, on hi va haver una persecució d'aquelles persones que van alertar sobre aquell cas, o més recentment ho hem vist en el cas del Consell Esportiu de l'Hospitalet, un cas que també surt, es coneix, transcendeix gràcies a la denúncia, a l'alerta que van fer persones des de la valentia i el coratge.

La passada legislatura, en aquesta mateixa comissió, va venir l'actual regidor d'Esquerra Republicana i d'Esquerra Unida Alternativa, de l'Hospitalet de Llobregat, Jaume Graells, i va explicar la seva vivència, més enllà del cas en concret, i el patiment per haver actuat des d'aquesta vocació d'integritat que requereix a qualsevol representant, de fet, a qualsevol persona del nostre país.

En el compromís per aquesta Catalunya lliure de corrupció que volem, és imprescindible garantir que les administracions protegeixen la figura de les persones alertadores. De fet, ho diu la mateixa Oficina Antifrau de Catalunya, les persones alertadores són peça clau contra el frau, contra la corrupció, però -i aquí és on posa

totes les alertes- la mateixa oficina denuncia que això ara mateix implica un risc, un cost personal altíssim: represàlies polítiques, represàlies professionals, represàlies personals. Per això és tan necessari una llei que protegeixi totes aquestes persones.

I en aquest camí de protecció cap a les persones alertadores hi ha feina feta al nostre país. En aquest mateix Parlament no comencem pas de zero. De fet, ja fa anys que hi treballem i podem fer un repàs als antecedents.

A la dotzena legislatura d'aquest Parlament ja va començar-se a tramitar una proposició de llei subscripta per diversos grups parlamentaris des d'un consens parlamentari molt ampli que, malauradament, no va poder acabar-se aquesta llei.

En paral·lel, als inicis d'aquella proposició de llei, es va fer una directiva europea, també de protecció d'aquestes persones alertadores, que va clarificar també el marc europeu, a partir de la qual després hi va haver la transposició en el marc de l'estat espanyol i una llei espanyola que s'acabava aprovant a principis del 2023.

Doncs bé, clarificat aquest marc legal que també ens envolta i ens acompanya, vam aprofitar aquí a Catalunya, en aquell cas la llei d'acompanyament als pressupostos de l'any 2023 -això era el març del 2023-, per incloure en aquella llei un compromís absolutament explícit: "El Govern elaboraria la llei catalana en matèria de protecció de les persones que alertin d'infraccions normatives." I així és com, des del Govern de la Generalitat, tot l'any 2023 es va anar fent aquesta feina de redacció, de preparació de la llei de protecció de les persones alertadores. Però el finiment de la legislatura, ara fa més o menys un any que es van fer les eleccions, per tant fa un any que hi va haver el canvi de legislatura, no va permetre la seva tramitació formal.

Avui, com deia, fa una mica més d'un any d'aquelles eleccions, fa uns quants mesos que hi ha un nou president de la Generalitat al nostre país, i per tant un nou Govern, i mesos després no tenim notícies d'aquest projecte de llei, i per això mostrem la nostra preocupació i som propositius.

Vam fer, ara fa uns mesos, unes preguntes també escrites al Govern, on les respostes van ser molt curtes i deia que simplement que s'hi estava treballant, però sense cap mena de concreció.

Això segueix preocupant-nos, amb una preocupació afegida que és que aquesta llei de protecció de les persones alertadores no surt explícitament al pla normatiu del Govern.

Per això, volem que hi hagi aquest compromís explícit del Parlament i que, per tant, s'insti el Govern a reprendre aquesta feina que, com dèiem, és imprescindible pel nostre país.

Què diu aquesta proposta de resolució? Dos punts molt simples, però molt clars. En el primer, ens reafirmem en el compromís de la protecció de les persones alertadores, i que s'ha de concretar amb aquesta llei catalana de protecció de les persones que alerten d'aquestes infraccions vinculades a la corrupció. I un segon punt en el qual instem el Govern a agilitzar aquesta llei catalana de protecció.

Sabem que hi ha esborranys, que hi ha feina feta, perquè l'hem tingut a les mans. Per tant, instem el Govern que agilitzi tots els processos formals, tots els tràmits perceptius per poder aprovar el més aviat possible aquesta llei i, per tant, portar-la cap aquí al Parlament on l'haurem d'acabar de tramitar, fer-ho el més aviat possible.

Nosaltres vam demanar que fos a l'acabar aquest període de sessions. Estem molt a prop que aquest període de sessions fineixi, o a pocs mesos. Hi ha una esmena del Partit dels Socialistes que demana que sigui al llarg d'aquest any 2025, hi estem d'acord, ja els avanço que acceptarem aquesta esmena.

Però, en tot cas, agilitzar i aportar el més aviat possible aquesta llei al Parlament perquè, com dèiem, és una qüestió de qualitat democràtica i és una qüestió de justícia per fer un país millor.

Moltes gràcies.

La vicepresidenta

Moltes gràcies, senyora Vilalta. I, com que hi ha esmenes, en aquest cas, del Grup Socialista i Units per Avançar, té la paraula la senyora Martínez.

Ivana Martínez Valverde

Gràcies, presidenta. Doncs, primer de tot, vull reafirmar el nostre compromís com a grup amb la protecció de les persones alertadores, això per endavant. I, com diu la

PR presentada per Esquerra Republicana, aquest compromís s'ha de concretar en el desenvolupament d'una legislació pròpia respecte a la protecció, tal i com es demana el text. I nosaltres hi estem totalment d'acord.

És per aquesta raó, i atesos els terminis preceptius, vam presentar l'esmena on es sol·licitava que es modifiqués el punt 2 de la PR i en lloc de parlar de "l'actual període de sessions" s'indiqués donar un termini amb una finalització del 2025 per poder ser més rigorós i anar més en la línia dels acords que pren aquesta comissió. Així que he de dir per endavant que estem molt agraïts al Grup d'Esquerra Republicana que hagin acceptat l'esmena amb visió de realitat i de rigorositat.

Com també ha comentat la companya d'Esquerra Republicana, això no és una informació nova. Ja el conseller Dalmau va contestar el 17 de gener explicant la situació de la norma, que es treballava i s'estava treballant, i també ho va dir la secretària de l'Administració Funció Pública en la seva compareixença el 20 de març, que s'estava treballant i que era una de les prioritats d'aquest Govern.

També he de dir -i això m'ho he apuntat- que Catalunya, encara que no tingui una llei com a tal, sí que té un propi registre de persones alertadores des que va entrar en vigor la llei estatal que dona cobertura a aquestes. I això va ser l'any 2023, que és també quan es va crear aquest canal, que van ser canals anònims a través dels quals els treballadors puguin alertar sobre possibles irregularitats internes, i es va crear un sistema de mesures per a la protecció de les persones alertadores, i així ho va fer el govern d'Esquerra Republicana anterior.

Només dir que recolzarem aquesta PR, que estem d'acord que hem de treballar per aquesta línia, i estic convençuda que entre tots trobarem el consens màxim per tenir una llei, la llei que les persones alertadores es mereixen.

Gràcies.

La vicepresidenta

Moltes gràcies. En aquest cas, és el torn del Grup de Junts, i té la paraula el senyor Saldoni.

David Saldoni i de Tena

Molt bé, gràcies, vicepresidenta. En aquest cas, escolteu, sumar-nos a gran part de la intervenció que ha fet, en aquest cas, la companya d'Esquerra Republicana, que tots plegats tenim la voluntat de poder combatre la corrupció. I per poder combatre la corrupció, en aquest cas, el que hi ha d'haver és que es puguin protegir les persones alertadores, que en la majoria dels casos són treballadors públics, són professionals, són ciutadans que han decidit, en aquest cas, parlar; parlar i explicar el que han vist, el que han sentit, el que han presenciat.

I, per tant, llavors, el que hi ha d'haver darrere és que, en molts casos, hi ha represàlies, i hem de poder aconseguir protegir les persones alertadores, i protegir-les vol dir, en aquest cas, que hi hagi una llei clara, que tinguem una llei en què es puguin buscar els mecanismes que siguin efectius per poder combatre d'una forma jurídica, amb suport emocional, és a dir tot el que ha de comportar la protecció d'una persona alertadora perquè pugui estar protegida i no hi hagi de patir, en aquest cas, per la seva seguretat, per la seva seguretat laboral, etcètera. Per tant, aquesta feina és la que hem d'aconseguir fer entre tots.

Però també m'agradaria introduir un element que també hem de tenir present, en aquest cas, que són també les falses acusacions. I hem de considerar també que hi hagi mecanismes per poder donar cobertura i restitució a les persones que, en algun moment, també han estat acusades falsament, i que també, a vegades, per represàlies en determinades decisions pot ser que algú utilitzi aquest mecanisme de forma fraudulenta. I, per tant, això també ho hem de tenir present, que en algun moment pot passar, però hem de tenir previst aquell sistema que una persona que ha estat acusada de forma indeguda també pugui restituir, en aquest cas, la seva imatge i la seva professionalitat en la majoria dels temes.

Dir que, òbviament, com s'ha comentat, ja hi havia hagut una proposta del conjunt dels grups que ho havien impulsat i crec que el que hem de fer és seguir treballant en aquesta línia i, per tant, sumar-nos, com dèiem aquí, a l'impuls del Govern per poder presentar aquesta proposta de llei i que sigui treballada pel conjunt dels grups parlamentaris.

Gràcies.

La vicepresidenta

Moltes gràcies. És el torn del Partit Popular. Té la paraula el senyor Ferran.

Pau Ferran Navarro

Gràcies, vicepresidenta. Ens agrada que es debati aquesta proposta de resolució en un dia com avui, on des del Partit Popular hem posat sobre la taula la necessitat d'aturar la "ley Begoña", que pateix blindar l'acció en els casos de corrupció que assetgen l'entorn de Pedro Sánchez.

Però vostès, que diuen voler acabar amb la corrupció i dotar dels recursos suficients, com s'estableix en aquesta proposta, en la qual estem d'acord, voten en contra de les propostes del Partit Popular i estan en d'acord a blindar la corrupció que en vota Pedro Sánchez. Entenc que tots vostès són socis, però no fan cap favor a Espanya, a Catalunya ni a l'interès general mostrant-se implacables amb la corrupció aquí, però permetre la presumpta corrupció del Partit Socialista perquè es mantingui al govern.

Dit això, estem d'acord que cal concretar el desenvolupament d'una legislació pròpia amb protecció de les persones alertadores. Les persones alertadores són una peça clau per detectar i prevenir molts casos de corrupció. Són treballadors o professionals que, pel sentit de responsabilitat i compromís amb l'interès públic, decideixen denunciar conductes irregulars o delictives en el sí d'una organització, i sovint el que reben a canvi no és reconeixement institucional, sinó que són represàlies, acomiadaments, assetjament i fins i tot descrèdit personal i professional.

En molts casos parlem de persones que actuen soles, en contextos molt hostils, contra estructures de poder molt consolidades, i ho fan amb un elevat cost emocional i vital, també. I per això cal dotar-les no només de canals segurs per denunciar, sinó també de garanties jurídiques i una protecció efectiva contra qualsevol mena de venjança que poguessin patir. I si realment volem una administració transparent, hem de defensar aquells que es juguen la pell per denunciar allò que no funciona. I sense les persones alertadores, molts dels grans casos de corrupció que han aflorat a Espanya i també a Catalunya, doncs mai haurien sortit a la llum.

Per tant, reitero el nostre suport a la proposta, tot i que no entenem tanta fermesa amb la corrupció d'alguns i tanta laxitud quan es tracta de la corrupció d'uns altres, especialment del Partit Socialista.

Moltes gràcies.

La vicepresidenta

Moltes gràcies. És el torn de VOX en Catalunya. Té la paraula el senyor Garriga.

Joan Garriga Doménech

Moltes gràcies. Qüestió prèvia: com aquí hi ha molts amants i fanàtics del canvi climàtic, fa una temperatura ideal fora, 21 graus, i jo tinc fred. No sé si podríem tancar l'aire i obrir les finestres, perquè estem a la primavera, i tenir aire fred aquí i tirar aire calent fora jo crec que no compensa; encara podem aguantar la calor, perquè crec que no existeix, que estem en un clima ideal.

Bé, dit això, per ser coherents, agrair la intervenció de la diputada, compartim l'objectiu, compartir amb els fons, combatre la corrupció, protegir els denunciants, però no compartir amb la forma, una PR i crear una llei regional.

Estaríem d'acord en reformar la llei nacional, en aquest cas la 2/2023 al Congrés dels Diputats, per protegir millor les persones denunciants de corrupció.

Gràcies.

La vicepresidenta

Moltes gràcies. Atès que hi ha partits que no són presents a la comissió, té la paraula per tancar aquest torn de paraules el senyor Mijoler, per part de Comuns.

Lluís Mijoler Martínez

Moltes gràcies. Per al·lusions -i com a fanàtic del canvi climàtic- potser sí que podríem obrir les finestres en comptes de posar l'aire condicionat, i de passada també, segurament, se n'aniria una mica aquest "tufillo" antidemocràtic que ens està portant avui aquesta comissió.

Dit això, protecció de les persones alertadores. Creiem que per nosaltres és un tema clau en allò que situem quan parlem de qualitat democràtica. Hem escoltat abans la compareixença de la secretària de Presidència, que ens parlava precisament d'aquesta reforma de l'Administració, que ens parlava de qualitat democràtica, que ens parlava de transparència, de bon govern, i les persones alertadores per nosaltres és una persona que demostra, sobretot, coratge. Una gent que decideix

no mirar cap a una altra banda i afrontar, amb voluntat de servei públic, posar de manifest aquelles irregularitats que veu en l'administració.

I jo crec que això ho fem i ho hem de fer, aquest Parlament ho ha d'afrontar no perquè sigui una simple obligació legal de directives europees o de lleis de l'Estat, que també ho és, sinó que ho hem de considerar com un pilar fonamental per avançar en això que estàvem dient, la cultura de la transparència, la cultura del bon govern, la cultura de la qualitat democràtica.

Amb aquesta proposta el que fem és canviar la por a la represàlia, que és el que es pot instaurar, per precisament el contrari, la confiança en les institucions. No només per a aquelles persones alertadores, sinó per a la resta de la ciutadania que millori la seva percepció de confiança en les institucions, que avui és molt important que ho fem.

S'han dit alguns dels exemples, el Consell Esportiu de l'Hospitalet, el tema de Ciutat Vella, quan l'alertador passa d'alertador a ser víctima directament. I això és absolutament inacceptable en un país democràtic.

És també una qüestió de defensa de drets. És una qüestió de defensa de drets laborals i és una qüestió de defensa de drets civils, i és el dret a no ser perseguit per actuar d'acord amb la pròpia consciència, el dret a no ser perseguit per la defensa del bé comú.

Per tant, estem absolutament d'acord amb aquesta proposta de resolució, com no pot ser d'una altra manera. Votarem a favor.

I compartim també la preocupació pel retard en la seva tramitació. Jo crec que el Govern, tot i que l'esmena intenta situar un mar temporal podem dir realista, diguem-ho així, però de qualsevol manera ha d'accelerar el Govern els treballs per recollir l'experiència que ja hi és, i per aquells treballs previs que ja s'han fet i, per tant, portar-los al Parlament.

Els Comuns reafirmem el nostre compromís ferm, valgui la redundància, en aquesta causa i esperem aquest impuls definitiu d'una llei necessària per la millora de la nostra qualitat democràtica.

La vicepresidenta

Moltes gràcies. I disculpi abans, senyor Mijoler, perquè jo li he donat la paraula i he fet l'apreciació prèvia dels grups que no hi eren, i era al revés; el seu torn natural era el seu, i ara sí, a efectes d'acta, reitero que els Grups de Candidatura d'Unitat Popular - Defensem la Terra i el Grup Mixt no es troben a la sessió.

Per tant, passem a votació de...

Ai, perdó; sí, segon torn. Disculpi, senyora Vilalta. Té la paraula Esquerra Republicana.

Marta Vilalta i Torres

Sí, de forma molt ràpida, simplement tornar a reiterar que acceptàvem aquesta esmena del Partit dels Socialistes de Catalunya i Units per avançar, simplement perquè, efectivament, el marc temporal ens sembla raonable i realista d'acord amb tota la tramitació que també s'ha de fer internament a Govern.

I permeti'm fer dues apreciacions. Una en relació a algunes de les declaracions que s'han fet als posicionaments d'aquesta proposta de resolució, especialment del Partit Popular, que acusa la resta de grups, com si tots aquí tinguéssim connivència amb la corrupció, quan no és veritat, i per tant no es pot venir aquí alegrement a acusar d'allò que justament tenen més vincle des del seu partit, perquè qui destrueix disc durs dels ordenadors o qui té un president o ha tingut un president que es deia M. Rajoy no som la resta de partits polítics, sinó que és el Partit Popular.

I segona apreciació, un agraïment a tot el suport rebut per la resta de grups parlamentaris d'aquesta comissió per tirar endavant aquesta llei i per després poder-la tramitar i agilitzar-la aquí al Parlament i un reconeixement també a totes les persones alertadores que, com hem vist, es converteixen en víctimes i això no podem permetre que passi.

I, per tant, és una qüestió de país, de generar confiança entre ciutadania i administracions i de fer un servei públic des dels valors, l'honestedat i la integritat.

Moltes gràcies.

La vicepresidenta

Moltes gràcies. Ara sí, passem a la votació.

I els demano primer el vot favorable.

Sí, hi ha dos acords, no? Dos vots per separat? *(Pausa.)* No. A tothom li sembla bé un vot junt de tota la proposta de resolució? D'acord.

Doncs, vots a favor de la proposta de resolució?

Molt bé.

Vots en contra?

Abstencions?

Amb l'abstenció del Grup de VOX i el vot favorable de tota la resta de grups que posem avui la comissió, s'aprova la proposta de resolució.

Moltes gràcies.

El president

Molt bé, gràcies.

**Proposta de resolució sobre la convocatòria de la III Cimera
contra les Causes Estructurals de la Corrupció**

250-00384/15

I passem ja al darrer punt, que és la Proposta de resolució sobre la convocatòria de la tercera Cimera contra les Causes Estructurals de la Corrupció, presentada pel Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, Grup Socialistes i Units per Avançar, Grup Parlamentari de Junts, dels Comuns i de la Candidatura d'Unitat Popular - Defensem la Terra.

Per tant, farem l'ordre d'intervencions com cregueu convenient, però, si us sembla, si comencem per Junts o pel PSC, no sé qui vol començar. Doncs, molt bé, senyora Navarro.

Anna Navarro i Descals

Moltes gràcies, president. Pel nostre grup és fonamental, evidentment, i, a més, un mandat derivat d'una directiva europea, situar la transparència al centre de tota l'acció pública.

Des de Junts hem defensat que cal dur a terme una revisió exhaustiva de la legislació per detectar-hi marges de millora i evitar qualsevol pràctica de corrupció. Per tant, reforçar la idea que la ciutadania només podrà confiar en els seus governs i, per extensió, en la democràcia si coneix amb precisió què es fa amb els recursos provinents dels impostos que paga i com aquests es destinen posteriorment a la prestació dels serveis públics.

Des de Junts creiem fermament que aquesta és la línia que cal seguir.

De fet, aprofito per agrair la feina que havia fet la diputada Glòria Freixa, qui assistia a les reunions de la Cimera fins ara, així com anunciar que en aquesta legislatura el diputat Jordi Munell entoma el testimoni per continuar la feina i tots els reptes.

La transparència ha d'estar per damunt de tot, perquè és la porta d'accés a la confiança ciutadana i, com deia, també d'un mandat legal europeu. Un llegat que obliga els poders polítics a garantir canals segurs de denúncia i a fer pública la informació que generen.

Al Parlament vam començar amb la primera Cimera contra les causes estructurals de la corrupció, que ja el 2020 va aprovar un recull d'acords que pivotaven sobre una nova cultura de rendició de comptes i com a eina per prevenir els abusos. Aquest compromís es va reforçar el 8 de juliol de l'any 22, quan la segona Cimera va fixar l'obligació d'incloure la reforma a procediments més clars, plans d'integritat i un paper sancionador per la OAC. És a dir, revisar totes les lleis que puguin obrir escletxes a la corrupció i tapar-les abans que se li doni cap pràctica fraudulenta.

Aquest mateix fòrum va acordar un nou recull de mesures noves, la majoria orientades a blindar la contractació pública i el finançament polític.

I, finalment, per no ser més repetitius, des de Junts donarem suport a totes aquelles mesures que impliquin una millor transparència i efectivitat de les institucions públiques.

Merci.

El president

Molt bé, gràcies, diputada. Doncs, ara, en nom d'Esquerra Republicana, té la paraula la senyora diputada Marta Vilalta.

Marta Vilalta i Torres

Sí, moltíssimes gràcies. En la línia del debat que estàvem tenint ara mateix en l'anterior proposta de resolució, des d'Esquerra Republicana també ens sumem a aquesta proposta, que és transversal, que també és de consens, com hi hem sigut en altres moments, quan es va fer el pacte social contra la corrupció l'any 2015, quan vam impulsar des del Govern de coalició l'estratègia catalana contra la corrupció o, en el seu moment, amb anterioritat de tot això, quan també vam ser peça clau per la creació de l'Oficina Antifrau de Catalunya, l'any 2008.

Per tant, celebrem i saludem com a necessària aquesta proposta de fer una nova edició de la cimera contra la corrupció.

Volem agrair també tota la feina feta per l'Observatori Ciutadà contra la Corrupció, que justament ens eleven les propostes, fan seguiment del desplegament de les mesures i que també la seva participació és clau, conjuntament i de la mà dels grups parlamentaris del Parlament i d'un seguit d'institucions al nostre país, de fer aquesta feina de vigilància, d'acompanyament i de lluita contra la corrupció.

I, per tant, com dèiem abans, i sense voluntat de ser reiteratius, però justament per emfatitzar, amb aquesta necessària feina per crear i generar confiança entre la ciutadania i les institucions, les administracions, des de la transparència i des de tots aquells mecanismes que facin falta impulsar-los per ser un país on la seva política, on les seves polítiques públiques es facin des de l'honestedat, des dels valors, des de la integritat i, per tant, ser un país exemplar també i molt millor.

Tot el suport, i esperem que es pugui celebrar ben aviat aquesta tercera cimera de lluita contra la corrupció.

Moltes gràcies.

El president

Molt bé, gràcies, diputada. Ara, en nom dels Comuns, té la paraula l'il·lustre diputat senyor Lluís Mijoler.

Lluís Mijoler Martínez

Gràcies, president. La corrupció no és una tempesta passatgera, és una erosió constant, un llaç persistent que amenaça els fonaments mateixos de la nostra democràcia i, sobretot, de la confiança ciutadana.

Per això, els Comuns no només donem suport a aquesta proposta, sinó que la impulsem conjuntament amb decisió per convocar aquesta tercera cimera contra les causes estructurals de la corrupció. És molt positiu, a més, la confluència de diversos grups en aquesta iniciativa, senyal que la seva erradicació hauria de ser un objectiu nacional compartit.

Aquesta cimera no pot ser un acte retòric, no pot ser una simple fotografia; ha de ser un autèntic laboratori d'idees i, sobretot, deixeu-m'ho dir així, una fàbrica de compromisos. Perquè, si volem combatre eficaçment aquest mal, no podem limitar-nos a perseguir només els símptomes. Hem de diagnosticar i hem de tractar la malaltia des de l'arrel.

No es tracta només d'apartar qui prevarica, que també, sinó de transformar les condicions estructurals, legals, administratives, culturals, que permeten, faciliten o, en el pitjor dels casos, incentiven aquestes pràctiques. En definitiva, no es tracta només de treure les males herbes de la corrupció un cop han crescut, sinó de conrear un terreny institucional on només floreixi la integritat i les pràctiques corruptes no trobin espai per arrelar.

I aquest terreny s'alimenta de transparència radical, de mecanismes de control ciutadà efectius i d'una administració que se senti veritablement al servei de l'interès general.

La corrupció té un rostre profundament antisocial. Cada euro desviat per la corrupció és un euro robat a les escoles bressol, als hospitals públics, a les ajudes a la dependència, a les polítiques d'habitatge assequible. És una agressió directa a la justícia social i un fre intolerable al progrés col·lectiu.

En aquest sentit, el paper de la societat civil organitzada, i particularment de l'Observatori Ciutadà contra la Corrupció, és insubstituïble. La seva implicació en l'organització i seguiment de la cimera no és una concessió, sinó que és una garantia de rigor, d'independència i de connexió amb la realitat ciutadana. Són els ulls i la veu que sovint arriben on les institucions per si soles no poden o bé no volen arribar.

Els objectius marcats en la proposta són els correctes. Avaluar amb honestedat el grau de compliment dels acords previs. La rendició de comptes és la base de la credibilitat.

Dissenyar un nou full de ruta ambiciós, però aterrat, que prioritzi accions transformadores per aquest període 24-26. I, molt important, mantenir viva i activa la comissió de seguiment, perquè la voluntat política no decaigui l'endemà de la cimera. Aquesta ha de ser el reflex d'una voluntat política transversal i no una fotografia efímera.

Des dels Comuns arribem a aquesta cimera amb propostes concretes per blindar les nostres institucions davant la temptació de l'opacitat i del privilegi. Propostes per construir autèntics tallafocs institucionals i culturals contra la corrupció.

Exigim que aquest esforç col·lectiu es tradueixi en un abans i un després, en un impuls renovat que vagi més enllà de les paraules i es concreti en fets palpables.

Que aquesta cimera que celebrarem -espero, doncs, aviat- que no sigui un punt i a part, sinó que sigui una palanca de transformació cap a la Catalunya íntegra, justa i transparent que volem i que la ciutadania mereix i exigeix.

Hem de guanyar de nou la confiança de la ciutadania en les institucions.

Gràcies.

El president

Molt bé, gràcies, diputat. La CUP no hi és, dels proposants i, per tant, té la paraula, en nom del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, la diputada Ivana Martínez.

Ivana Martínez Valverde

Gràcies, president. Jo seré molt, molt breu, i no em reiteraré, però el PSC ha demostrat sempre el recolzament i el compromís amb la lluita contra la corrupció. Hem assistit a les reunions mensuals convocades a l'Observatori Ciutadà. Crec que hi ha partits en aquesta cambra que parlen que són els grans defensors de la corrupció, que no els hem vist mai en cap reunió, mai, del punt aquest del seguiment, mai, ni ara ni abans. És a dir, no és nou. Així que aprofito que després tindran la

paraula, potser volen explicar els motius perquè no venen i què fan realment, si tant els preocupa la corrupció. El Partit Socialista hi ha estat sempre, hi està i hi estarà.

I així també no serà diferent a l'assistència de la tercera cimera, que es celebra el 28 de maig aquí al Parlament, on els diputats i diputades ens hem hagut d'apuntar i dir que hi assistirem. I nosaltres, no serà diferent aquesta vegada, estarem amb ells, estarem acompanyant-los i continuarem lluitant contra la corrupció.

Gràcies.

El president

Molt bé, gràcies. I ara, en nom del Partit Popular, té la paraula l'il·lustre diputat senyor Pau Ferran.

Pau Ferran Navarro

Gràcies, president. En aquest cas, i seguint la coherència amb el que hem expressat anteriorment, creiem que contra la corrupció hem de ser implacables, vingui d'on vingui. Hem de dotar els tribunals de les eines necessàries perquè puguin investigar de manera efectiva. Hem de legislar per tal que hi hagi més mecanismes perquè les persones puguin denunciar i exercir l'acusació popular, que vostès s'hi han negat, però és així. Hem de vetllar perquè les persones alertadores d'aquests casos disposin del suport legislatiu per tal de no patir represàlies, que ho hem parlat també anteriorment.

Però em sembla que, en aquest cas, celebrar una cimera per parlar de corrupció no aporta res. El que aporta és que enfortim la legislació per combatre la corrupció i no que la debilitem, com ho han fet tots vostès, amb la reducció de penes de malversació, per exemple.

No serveix de res celebrar cimeres grandiloqüents si després el que fan, uns i altres, és evitar que es pugui actuar com a acusació popular o directament reduir les penes a la corrupció.

Entenem que aquesta proposta de resolució conjunta que presenten avui Esquerra Republicana, Socialistes, Junts, Comuns i la CUP és un rentat de cara, és un rentat de cara. És un exercici d'hipocresia molt gran, perquè reduir les penes a la malversació i a la corrupció pels casos i els condemnats pel Tribunal Suprem, però

ahora exigir la celebració de cimeres contra la corrupció, això què és? És una broma!

Mirin, al meu partit hi ha hagut persones involucrades en casos de corrupció, efectivament. I no m'agrada, jo ho condemno absolutament, i són una xacra per la immensa majoria de la gent honrada que es dedica al servei públic. Però no permetrem lliçons d'aquells que impulsen rebaixes pels delictes de corrupció, de malversació, quan els afecta a ells mateixos o, si no, ja directament se'ls indulta o se'ls amnistia, que és el que han fet tots vostès.

Per tant, ens abstindrem en aquesta proposta, perquè, tot i que compartim el fons, no participarem d'aquest rentat de cara que han de fer tots vostès.

Moltes gràcies.

El president

Molt bé, gràcies. I atès que no hi ha representants de VOX ni d'Aliança Catalana, procediríem a la votació, perquè no hi ha hagut esmenes.

I, per tant, vots a favor de la proposta?

5, del PSC; 4, de Junts; 3, d'Esquerra Republicana, i 1, dels Comuns.

I vots en contra?

Cap.

Abstencions?

2, del PP.

Doncs, sense res més a tractar, s'aixeca la sessió.

Gràcies.

La sessió s'aixeca a les...